

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 71 E

51. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2008. március 18.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	III <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
	TANÁCS	
2008/C 71 E/01	3/2008/EK közös álláspont, a Tanács által 2007. december 20-án elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, valamint a 82/176/EGK, 83/513/EGK, 84/156/EGK, 84/491/EGK, 86/280/EGK és a 2000/60/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából	1
2008/C 71 E/02	4/2008/EK közös álláspont, a Tanács által 2007. december 20-án elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából	16

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

3/2008/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2007. december 20-án elfogadva,

a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, valamint a 82/176/EGK, 83/513/EGK, 84/156/EGK, 84/491/EGK, 86/280/EGK és a 2000/60/EK irányelv módosításáról szóló, ...i 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(2008/C 71 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A felszíni víz kémiai anyagokkal történő szennyezése veszélyt jelent a vízi környezetre a vízi szervezetekre gyakorolt akut és krónikus mérgező hatásokkal, az ökoszisztémában való felhalmozódással, az élőhelyek számának csökkenésével és a biológiai sokféleség gyengülésével, valamint veszélyezteti az emberi egészséget is. A szennyezést kiváltó okokat és a kibocsátásokat elsősorban a forrásnál kell azonosítani illetve kezelni, a gazdasági és környezetvédelmi szempontból leghatékonyabb módon.

(2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾ megállapítja, hogy a program elsődleges

környezetvédelmi prioritásai a környezet, az egészség és az életminőség, külön kiemelve, hogy a vízpolitika területén több egyedi intézkedés kidolgozására van szükség.

(3) A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ vízszennyezés elleni stratégiát határoz meg, és a szennyezés ellenőrzésére és a környezetminőségi előírásokra (EQS) további egyedi intézkedések meghozatalát írja elő. Ez az irányelv a 2000/60/EK irányelv rendelkezéseivel és célkitűzéseivel összhangban álló EQS-eket határoz meg.

(4) A 2000/60/EK irányelv 4. cikkével és különösen az (1) bekezdés a) pontjával összhangban a tagállamok az említett irányelv 16. cikkének (1) és (8) bekezdésével összhangban végrehajtják a szükséges intézkedéseket az elsőbbségi anyagok általi szennyezések fokozatos csökkentésének, és az elsőbbségi veszélyes anyagok kibocsátásainak, bevezetéseinek és veszteségeinek megszüntetése vagy fokozatos kivonása céljából.

(5) 2000 óta számos olyan közösségi jogi aktust fogadtak el, amelyek az egyes elsőbbségi anyagok tekintetében a kibocsátás ellenőrzésére vonatkozó intézkedést képeznek összhangban a 2000/60/EK irányelv 16. cikkével. Számos környezetvédelmi intézkedés tartozik továbbá egyéb meglévő közösségi jogszabály hatálya alá. Ezért új ellenőrzések kidolgozása helyett inkább a meglévő eszközök végrehajtására és felülvizsgálatára kellene összpontosítani.

⁽¹⁾ HL C 97., 2007.4.28., 3. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. május 22-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2007. december 20-i közös álláspontja és az Európai Parlament ...i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

- (6) Az elsőbbségi anyagok 2000/60/EK irányelv 16. cikkében említett pontszerű és diffúz forrásból történő kibocsátásának szabályozása tekintetében, költségvetéskorábbi és arányosabb megoldásnak tűnik, ha a tagállamok – szükség esetén – az egyéb meglévő közösségi jogszabályok végrehajtása mellett, a 2000/60/EK irányelv 10. cikke szerinti megfelelő ellenőrző intézkedéseket illesztenek be az azon irányelv 11. cikkével összhangban valamennyi vízgyűjtő kerületre kidolgozandó intézkedési programba.
- (7) A vízpolitika területén az elsőbbségi anyagok jegyzékének megállapításáról és a 2000/60/EK irányelv módosításáról szóló, 2001. november 20-i 2455/2001/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ meghatározta annak a 33 anyagnak vagy anyagcsoportnak az első jegyzékét, amelyek tekintetében a közösségi szintű fellépés elsőbbséget élvez. Ezen elsőbbségi anyagok közül néhányat elsőbbségi veszélyes anyagként határoztak meg, amelyek esetében a tagállamoknak végre kell hajtaniuk a szükséges intézkedéseket a kibocsátások, a bevezetések és a veszteségek megszüntetése vagy fokozatos kiiktatása céljából. Néhány anyag tekintetében felülvizsgálatot végeztek, és ezeket osztályozni kell. A Bizottságnak – a 2000/60/EK irányelv 16. cikkében előírt ütemezésnek megfelelően – folytatnia kell az elsőbbségi anyagok jegyzékének felülvizsgálatát, a vízi környezetre vonatkozóan vagy az azon keresztül jelentkező kockázatokat tükröző, egyeztetett kritériumok alapján rangsorolva azokat az anyagokat, amelyek tekintetében intézkedés szükséges, és adott esetben javaslatokat kell tennie.
- (8) A közösségi érdek figyelembevételével és a felszíni vizek védelmének hatékonyabb szabályozása érdekében helyénvaló, hogy az elsőbbségi anyagnak minősített szennyezőanyagok vonatkozásában az EQS-eket közösségi szinten határozzák meg, míg – szükség esetén – a többi szennyezőanyagra vonatkozó szabályok kidolgozását nemzeti szinten a tagállamokra bízák, figyelemmel a vonatkozó közösségi szabályok alkalmazására is. Mindenesetre, a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1986. június 12-i 86/280/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartozó nyolc szennyezőanyag, amely azon anyagcsoportba tartozik, amelynek tekintetében a tagállamoknak intézkedéseket kell tenni a jó kémiai állapot 2015-re történő elérése céljából – figyelemmel a 2000/60/EK irányelv 2. és 4. cikkére is –, nem szerepel az elsőbbségi anyagok jegyzékében. Az említett szennyezőanyagok vonatkozásában megállapított közös előírások azonban hasznosnak bizonyultak, és helyénvaló fenntartani ezen előírások közösségi szintű szabályozását.
- (9) Következésképpen, a klóralkálielektrolízis-ipárból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1982. március 22-i 82/176/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾, a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1983. szeptember 26-i 83/513/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾, a klóralkálielektrolízis-iparágon kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1984. március 8-i 84/156/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾, a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1984. október 9-i 84/491/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾, valamint a 86/280/EGK irányelvben meghatározott, a jelenlegi környezetminőségi célkitűzésekre vonatkozó rendelkezések feleslegessé válnak és azokat el kell hagyni.
- (10) A kémiai szennyezés mind rövid, mind hosszú távon érintheti a vízi környezetet, ezért az EQS-ek meghatározása során az akut és krónikus hatásokra vonatkozó adatokat egyaránt figyelembe kell venni. A vízi környezet és az emberi egészség megfelelő védelmének biztosítása érdekében az éves átlagos értéken kifejezett EQS-eket olyan szinten kell meghatározni, amely megfelelő védelmet nyújt a tartós kitétség ellen, míg a rövid távú hatások kivédésére meg kell állapítani a megengedhető koncentrációk felső határát.
- (11) A 2000/60/EK irányelv V. melléklete 1.3.4. szakaszában megállapított szabályokkal összhangban, a tagállamok az EQS-nek – a maximálisan megengedhető koncentrációban kifejezett EQS-t is beleértve – való megfelelés figyelemmel kísérésekor statisztikai módszereket, azaz például százalékszámítást alkalmazhatnak a kiugró (az átlagtól különösen nagy eltérést mutató) adatok és a helytelen értelmezések kezelésére, az adatok elfogadható szintű megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében. A monitoringok tagállamok közötti összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében célszerű az ilyen statisztikai módszerek tekintetében a részletes szabályok bizottsági eljárással való megállapításáról rendelkezni.
- (12) Az EQS határértéket közösségi szinten jelenleg az anyagok többsége esetében csak a felszíni vízre kell megállapítani. A hexaklór-benzol, a hexaklór-butadién és a higany esetében azonban nem lehet csupán a felszíni vízre megállapított EQS értékhatárok révén közösségi szinten megfelelő védelmet biztosítani a közvetett hatásokkal és a másodlagos mérgezéssel szemben. Ezért helyénvaló ezen három anyag esetében a biótára vonatkozó EQS-t közösségi szinten megállapítani. A tagállamok számára a rugalmasság biztosítása érdekében – azok monitoring stratégiája függvényében – lehetővé kell tenni, hogy ezeket a biótára vonatkozó EQS-eket megfigyeljék és alkalmazzák, vagy hogy a felszíni vízre vonatkozóan olyan szigorúbb EQS-t állapítsanak meg, amely ugyanazt a szintű védelmet nyújtja.

⁽¹⁾ HL L 331., 2001.12.15., 1. o.

⁽²⁾ HL L 181., 1986.7.4., 16. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 81., 1982.3.27., 29. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 291., 1983.10.24., 1. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 74., 1984.3.17., 49. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 274., 1984.10.17., 11. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

- (13) A tagállamoknak továbbá képesnek kell lenniük üledék és/vagy bióta vonatkozásában nemzeti szintű EQS-ek megállapítására, és ezeknek az EQS-eknek az ezen irányelvben a vízre vonatkozóan megállapított EQS-ek helyetti alkalmazására. Az ilyen EQS-eket olyan átlátható eljárással kell megállapítani, amely magában foglalja a Bizottság és a többi tagállam értesítését is, a védelem olyan szintű biztosítása érdekében, amely egyenértékű a közösségi szinten a vízre megállapított EQS-ek szintjével. A Bizottság összefoglalja ezeket az értesítéseket a 2000/60/EK irányelv végrehajtásáról szóló jelentéseiben. Ezen felül az üledékek és a bióták továbbra is fontos tényezők maradnak az egyes anyagok tagállamok általi monitoringja során, az antropogén tevékenységek hosszú távú hatásainak és az általuk elindított folyamatoknak az értékelése érdekében, a tagállamoknak – figyelemmel a 2000/60/EK irányelv 4. cikkére is – intézkedéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a bióták és az üledékek jelenlegi szennyezettségi szintje ne emelkedjék jelentősen.
- (14) A tagállamoknak meg kell felelniük az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, és az ivóvízkivételre szánt felszíni víztestek kezelését a 2000/60/EK irányelv 7. cikkével összhangban kell végezniük. Ezt az irányelvet ezért az említett, esetleg szigorúbb előírásokat meghatározó követelmények sérelme nélkül kell végrehajtani.
- (15) A pontszerű szennyezőforrásokból származó bevezetések közelében a szennyezőanyagok koncentrációja rendszerint magasabb a vízben lévő környezeti koncentrációknál. Ezért a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani az ilyen keveredési zónák kihasználására, amennyiben az nem érinti a fennmaradó felszíni víztest vonatkozó EQS-nek való megfelelését. A keveredési zónák terjedelmét a bevezetési pontok közvetlen környezetére kell korlátozni és azoknak arányosaknak kell lenniük.
- (16) Ellenőrizni kell a 2000/60/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a) pontjában meghatározott megszüntetésre, illetve fokozatos kiiktatásra, valamint csökkentésre vonatkozó célkitűzések tiszteletben tartását, és az ezen kötelezettségeknek való megfelelés értékelését átláthatóvá kell tenni, különösen az emberi tevékenységekből származó jelentős kibocsátások, bevezetések és veszteségek tekintetében. A megszüntetés, illetve fokozatos kiiktatás, valamint a csökkentés menetrendjét csak nyilvántartással együtt lehet elkészíteni. Lehetővé kell tenni a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (4)–(7) bekezdése alkalmazásának értékelését is. Megfelelő eszközre van hasonlóképp szükség a természetben előforduló, vagy természetes folyamatok eredményeként keletkező anyagokat érintő veszteségek mennyiségének meghatározására, amely esetben az összes lehetséges forrásból történő teljes megszüntetés, illetve fokozatos kiiktatás lehetetlen. Ezen szükségletek kielégítése érdekében a tagállamoknak a területükön lévő valamennyi vízgyűjtő kerület vagy a vízgyűjtő kerületnek a tagállam területére eső részének vonatkozásában nyilvántartást kell készíteniük a kibocsátásokról, bevezetésekről és veszteségekről.
- (17) Az említett nyilvántartások elkészítése során adódó esetleges párhuzamos munka elkerülése, valamint a nyilvántartások és a felszíni vizek védelme területén rendelkezésre álló egyéb meglévő eszközök közötti koherencia biztosítása érdekében a tagállamoknak a 2000/60/EK irányelv alapján, valamint az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról szóló, 2006. január 18-i 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alapján gyűjtött információkat kell alkalmazni.
- (18) A szükségleteik hatékonyabb kifejezése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nyilvántartás alapadatainak mérésére egy megfelelő egy éves referencia időszakot választhassanak ki. Mindazonáltal figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a peszticid szerek alkalmazásához köthető veszteségek évről évre jelentős mértékben változhatnak az alkalmazási ráták közötti eltérések miatt, amely például a különböző klímaviszonyoktól függ. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy hároméves referencia időszakot választhassanak, a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelvben ⁽³⁾ szabályozott néhány anyag esetében.
- (19) A nyilvántartás használatának optimalizálása érdekében célszerű megállapítani a határidőt, ameddig a Bizottság ellenőrzi, hogy a kibocsátások, bevezetések és veszteségek a 2000/60/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a) pontjában meghatározott célkitűzések teljesítése tekintetében, figyelemmel az irányelv 4. cikk (4) és (5) bekezdésére, előrelépést mutatnak-e.
- (20) Számos tagállamot érint olyan szennyezés, amelynek forrása nemzeti joghatóságukon kívül esik. Ezért helyénvaló egyértelművé tenni azt, hogy a tagállamok nem szegik meg ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket valamely EQS-érték határokon áttérjedő szennyezés okozta túllépésével, amennyiben bizonyos feltételek teljesülnek, és amennyiben megfelelő esetben éltek a 2000/60/EK irányelv vonatkozó rendelkezései adta lehetőségekkel.
- (21) A Bizottság a tagállamoktól kapott jelentések alapján megvizsgálja, hogy szükség van-e további konkrét közösségi szintű intézkedésekre, és adott esetben megfelelő javaslatokat tesz.

⁽¹⁾ HL L 330., 1998.12.5., 32. o. A legutóbb a 2005-ös csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 33., 2006.2.4., 1. o.

⁽³⁾ HL L 230., 1991.8.19., 1. o. A legutóbb a 2007/50/EK bizottsági irányelvvel (HL L 202., 2007.8.3., 15. o.) módosított irányelv.

- (22) A perzisztens, bioakkumulatív és toxikus anyagok, valamint az egyenértékű gondokat okozó anyagok, különösen a 2000/60/EK irányelvben említett nagyon perzisztens és nagyon bioakkumulatív anyagok meghatározására vonatkozó kritériumokat a 67/548/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően bejelentett anyagok emberre és környezetre jelentett kockázatának értékelésére vonatkozó alapelvek megállapításáról szóló, 1993. július 20-i 93/67/EGK bizottsági irányelv⁽¹⁾, a létező anyagok embert és környezetet érintő kockázatainak becslésére vonatkozó elveknek a 793/93/EGK tanácsi rendelettel összhangban történő megállapításáról szóló, 1994. június 28-i 1488/94/EK bizottsági rendelet⁽²⁾, valamint a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ alátámasztására irányuló kockázatértékelésére vonatkozó műszaki útmutató dokumentumban állapították meg. A közösségi jogszabályok összhangjának biztosítása érdekében, a 2455/2001/EK határozatnak megfelelően felülvizsgált anyagok tekintetében kizárólag ezen kritériumok alkalmazandók, és a 2000/60/EK irányelv X. mellékletét megfelelően helyettesíteni kell.
- (23) A 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében felsorolt irányelvekben megállapított kötelezettségeket már beépítették a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvbe⁽⁴⁾, valamint a 2000/60/EK irányelvbe, és a EQS-ek fenntartásával vagy felülvizsgálatával legalább hasonló szintű védelem biztosítható. A felszíni vizek kémiai szennyezésének összehangolt megközelítése érdekében, valamint az azon a területen meglévő közösségi jogszabályok egyszerűsítése és egyértelművé tétele érdekében, a 2000/60/EK irányelv értelmében, helyénvaló 2012. december 22-től hatályon kívül helyezni a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK irányelveket.
- (24) A 2000/60/EK irányelvben említett ajánlásokat, különösen a toxicitási, ökotoxicitási és környezetvédelmi tudományos bizottság ajánlásait mérlegelték.
- (25) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽⁵⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (26) Mivel az ezen irányelv célját, nevezetesen az elsőbbségi anyagokra és bizonyos egyéb szennyező anyagokra vonatkozó EQS-ek megállapítása révén a felszíni vizek jó

kémiai állapotának elérését, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így az – a felszíni víz védelmének a Közösség egész területén való egységes szintű fenntartása miatt – közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (27) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁶⁾ összhangban kell elfogadni.
- (28) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy az I. melléklet B. részének 3. pontját módosítsa. Mivel ez az intézkedés általános hatályú és az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek a módosítására, illetve az irányelv nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítésére irányul, ezért azt az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

A felszíni víz jó kémiai állapotának elérése céljából, valamint a 2000/60/EK irányelv 4. cikkének rendelkezéseivel és célkitűzéseivel összhangban ez az irányelv környezetminőségi előírásokat (EQS) állapít meg a 2000/60/EK irányelv 16. cikkében meghatározott elsőbbségi anyagok és néhány egyéb szennyezőanyag vonatkozásában.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a 2000/60/EK irányelvben megállapított fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

3. cikk

Környezetminőségi előírások

- (1) Ezen irányelv 1. cikkével és a 2000/60/EK irányelv 4. cikkével összhangban a tagállamok a felszíni víztestekre az ezen irányelv I. melléklet A. részében megállapított EQS-eket alkalmazzák.

⁽⁶⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽¹⁾ HLL 227., 1993.9.8., 9. o.

⁽²⁾ HLL 161., 1994.6.29., 3. o.

⁽³⁾ HLL 123., 1998.4.24., 1. o.

⁽⁴⁾ HLL 257., 1996.10.10., 26. o.

⁽⁵⁾ HLC 321., 2003.12.31., 1. o.

A tagállamok az EQS-t a felszíni víztestekre az I. melléklet B. részében meghatározott követelményekkel összhangban alkalmazzák.

(2) A tagállamok a felszíni vizek egyes kategóriának esetében az üledékre és/vagy a biótára az I. melléklet A. részében megállapítottaktól eltérő EQS-t is alkalmazhatnak. Az ezen lehetőséggel élő tagállamok:

a) a higanyra és vegyületeire 20 µg/kg EQS-t, és/vagy a hexaklór-benzolra 10 µg/kg EQS-t, és/vagy a hexaklór-buta-diénre 55 µg/kg EQS-t alkalmaznak, ezek az EQS-ek a halak, kagylók, rákfélék és más bióták közül a legmegfelelőbb mutató kiválasztásával a szövetre (nedves súly) vonatkoznak;

b) az a) pontban említettektől eltérő EQS-t állapítanak meg és alkalmaznak meghatározott anyagokra üledék és/vagy bióta esetében. Ezen EQS-nek legalább ugyanolyan szintű védelmet kell nyújtania, mint az I. melléklet A. részében a vízre meghatározott EQS-nek;

c) az a) és b) pontban említett anyagokra vonatkozóan meghatározzák a biótában és/vagy az üledékben végzendő monitoring gyakoriságát. A monitoringot mindazonáltal évente legalább egyszer el kell végezni, kivéve, ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján más időközök indokoltak; és

d) a 2000/60/EK irányelv 21. cikkében említett bizottságon keresztül értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot azon anyagokról, amelyekre vonatkozóan az EQS-t a b) pontnak megfelelően határoztak meg, az ezen megközelítés alkalmazásának indokairól és alapjáról, a megállapított alternatív EQS-ről –ideértve az azok megállapításához használt adatokat és módszertant is –, a felszíni vizek azon kategóriáiról, amelyekre ezen EQS-t alkalmazni kell, valamint a monitoring tervezett gyakoriságáról, az időközök megindokolásával együtt.

A 2000/60/EK irányelv 18. cikkének megfelelően közzétett jelentéseket a Bizottság kiegészíti a fenti d) pont, valamint az I. melléklet A. részének viii. lábjegyzete szerinti értesítések összefoglalójával.

(3) A tagállamok a víz állapotának a 2000/60/EK irányelv 8. cikke szerint elvégzett monitoringja alapján gondoskodnak az üledékben és/vagy a biótában jellemzően felhalmozódó, az I. melléklet A. részében felsorolt elsőbbségi anyagok koncentrációjának hosszú távú tendenciaelemzéséről (különös tekintettel a 2., 5., 6., 7., 12., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 26., 28. és 30. sorszámú anyagra). A 2000/60/EK irányelv 4. cikkére is figyelemmel intézkedéseket hoznak annak biztosítása céljából, hogy az ilyen koncentrációk ne emelkedjenek jelentős mértékben az üledékekben és/vagy a kérdéses biótában.

A tagállamok meghatározzák az üledékben és/vagy a biótában végzendő monitoring gyakoriságát annak érdekében, hogy elegendő adat álljon rendelkezésre a megbízható hosszú távú tendenciaelemzéshez. Útmutatóként, a monitoringot rendszerint legalább háromévente kell elvégezni, kivéve, ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján más időközök indokoltak.

(4) A Bizottság megvizsgálja a műszaki és tudományos fejlődést, többek között a 2000/60/EK irányelv 16. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett kockázateértékelés eredményét, valamint az 1907/2006/EK rendelet 119. cikkével összhangban nyilvánosságra hozott, az anyagok regisztrációjából származó információkat, és – szükség szerint – javaslatot tesz az ezen irányelv I. melléklet A. részében meghatározott EQS-ek felülvizsgálatára a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban, és a 2000/60/EK irányelv 16. cikke (4) bekezdésében előírt határidőknek megfelelően.

(5) Az ezen irányelv I. melléklet B. részének 3. pontja az 1999/468/EK határozat 5a cikkében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosítható.

4. cikk

Keveredési zónák

(1) A tagállamok keveredési zónákat jelölhetnek ki a bevezetési pontokkal szomszédosan. Az ilyen keveredési zónákban egy vagy több szennyezőanyag koncentrációja meghaladhatja a vonatkozó EQS-eket, amennyiben az nem érinti a felszíni víztest további részei említett előírásoknak való megfelelését.

(2) A keveredési zónát kijelölő tagállamok a 2000/60/EK irányelv 13. cikkével összhangban elkészített vízgyűjtő-gazdálkodási tervben minden esetben feltüntetik az ilyen zónák elkülönítésére alkalmazott megközelítések és módszerek leírását is.

(3) A keveredési zónákat kijelölő tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezen zónák kiterjedése:

a) a bevezetési pontok közvetlen környezetére korlátozódjon;

b) arányos legyen, tekintettel a bevezetési pont szennyezőanyag-koncentrációjára, valamint a korábbi szabályozásban foglalt szennyezőanyag-kibocsátási feltételekre, azaz például a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének g) pontjában említett felhatalmazásokra és/vagy engedélyekre, valamint a közösségi jog minden egyéb vonatkozó rendelkezésére, a rendelkezésre álló legjobb technológia alkalmazásával, valamint a 2000/60/EK irányelv 10. cikkével összhangban, különösen az említett korábbi szabályozás felülvizsgálatát követően.

5. cikk

A kibocsátások, bevezetések és veszteségek nyilvántartása

(1) A 2000/60/EK irányelv 5. és 8. cikkével összhangban és a 166/2006/EK rendelet szerint összegyűjtött információk felhasználásával a tagállamok a területükön levő minden vízgyűjtő kerület vagy vízgyűjtő kerületrész tekintetében nyilvántartást készítenek az ezen irányelv I. melléklet A. részében felsorolt minden elsőbbségi anyag és szennyezőanyag kibocsátásáról, bevezetéséről és veszteségéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásokban feltüntetendő szennyezőanyagokra vonatkozó értékek becslésének referenciaidőszaka 2008 és 2010 között egy év.

A 91/414/EGK irányelv által szabályozott elsőbbségi anyagok vagy szennyezőanyagok tekintetében azonban a bejegyzéseket a 2008-as, 2009-es és 2010-es évek átlagában is lehet számolni.

(3) A tagállamok a 2000/60/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt jelentéstételi követelményekkel összhangban tájékoztatják a Bizottságot az e cikk (1) bekezdés szerint elkészített nyilvántartásokról, feltüntetve a megfelelő referenciaidőszakokat.

(4) A tagállamok a 2000/60/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott elemzések felülvizsgálata során frissítik nyilvántartásaikat.

A frissített nyilvántartásokban szereplő értékek megállapítására vonatkozó referencia-időszak az elemzés elkészítésére kitűzött évet megelőző év. A 91/414/EGK irányelv által szabályozott elsőbbségi anyagok vagy szennyezőanyagok tekintetében az adatokat az említett elemzés elkészítését megelőző három év átlagában is lehet számolni.

A tagállamok a naprakész vízgyűjtő-gazdálkodási terveikben közzéteszik a frissített nyilvántartásokat a 2000/60/EK irányelv 13. cikkének (7) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően.

(5) A Bizottság – a 2006/60/EK irányelv 4. cikke (4) és (5) bekezdésére is figyelemmel – 2025-ig ellenőrzi, hogy a nyilvántartásban feltüntetett kibocsátások, bevezetések és veszteségek a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontjában meghatározott, csökkentésre, illetve megszüntetésre vonatkozó célkitűzések teljesítése tekintetében előrelépést mutatnak-e.

6. cikk

Határokon átnyúló szennyezés

(1) Nem szegi meg az ezen irányelv értelmében fennálló kötelezettségeit az a valamely EQS-t túllépő tagállam, amely bizonyítani tudja, hogy:

a) a túllépés nemzeti joghatóságán kívül eső szennyezési forrásnak tudható be; és

b) az ilyen határon átnyúló szennyezés miatt nem állt módjában hatékony intézkedést hozni a vonatkozó EQS-nek való megfelelés érdekében; és

c) alkalmazta a 2000/60/EK irányelv 3. cikkében foglalt koordinációs mechanizmusokat, és adott esetben élt az említett irányelv 4. cikke (4), (5) és (6) bekezdésének a határon átnyúló szennyezés által érintett víztestekre vonatkozó rendelkezései által biztosított lehetőségekkel.

(2) Ilyen esetekben a tagállamok a 2000/60/EK irányelv 12. cikkében meghatározott mechanizmust alkalmazzák arra, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsássák az ezen cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben szükséges információkat, és a vonatkozó vízgyűjtő-gazdálkodási terv keretében a határon átnyúló szennyezéssel kapcsolatban hozott intézkedésekről szóló összefoglalót, a 2000/60/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt jelentéstételi követelményekkel összhangban.

7. cikk

Felülvizsgálat

A tagállamok által többek között a 2000/60/EK irányelv 12. cikkével összhangban, és különösen a határokon átnyúló szennyezésről készített jelentések alapján a Bizottság felülvizsgálja a további egyedi, közösségi szintű intézkedések – például kibocsátás-szabályozások – szükségességét. A Bizottság a 2000/60/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban elkészített jelentéssel összefüggésben következtetéseiről beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és azt adott esetben vonatkozó javaslatokkal egészíti ki.

8. cikk

A 2000/60/EK irányelv módosítása

A 2000/60/EK irányelv X. mellékletének helyébe az ezen irányelv II. mellékletében foglalt szöveg lép.

9. cikk

A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, 84/491/EGK és a 86/280/EGK irányelvek módosítása

(1) A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK és a 84/491/EGK irányelv II. mellékletét el kell hagyni.

(2) A 86/280/EGK irányelv II. melléklete I–XI. szakaszának B. címsorait el kell hagyni.

10. cikk

A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK irányelvek hatályon kívül helyezése

(1) A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK irányelvek 2012. december 22-től hatályukat veszítik.

(2) 2012. december 22. előtt a tagállamok a monitoringokat és jelentéseket az e cikk (1) bekezdésben említett irányelvek helyett a 2000/60/EK irányelv 5., 8. és 15. cikkével összhangban végezhetik el.

11. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok ...-ig (*) hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Az ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 18 hónap elteltével.

I. MELLÉKLET

Az elsőbbségi anyagokra és bizonyos egyéb szennyezőanyagokra vonatkozó környezetminőségi előírások

A. RÉSZ: KÖRNYEZETMINŐSÉGI ELŐÍRÁSOK (EQS)

AA: éves átlagérték (annual average)

MAC: maximálisan megengedhető koncentráció (maximum allowable concentration)

Egység: (µg/l)

Sorszám	Anyag neve	CAS-szám ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Szárazföldi felszíni vizek ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Szárazföldi felszíni vizek ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Egyéb felszíni vizek
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1)	Alaklór	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracén	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzol	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Brómozott difeniléter ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(6)	Kadmium és vegyületei (a vízkeménységi osztályoktól függően) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (1. osztály) 0,08 (2. osztály) 0,09 (3. osztály) 0,15 (4. osztály) 0,25 (5. osztály)	0,2	≤ 0,45 (1. osztály) 0,45 (2. osztály) 0,6 (3. osztály) 0,9 (4. osztály) 1,5 (5. osztály)	
(6a)	Szén-tetraklorid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(7)	C ₁₀₋₁₃ Klóralkánok	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Klórfeninfosz	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Klórpipinfosz (etilklórpipinfosz)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Ciklodién peszticidek: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Izodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(9b)	Összes DDT ⁽⁸⁾ ⁽⁷⁾	nem alkalmazható	0,025	0,025	nem alkalmazható	nem alkalmazható
	Para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(10)	1,2-diklóretán	107-06-2	10	10	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(11)	Diklór-metán	75-09-2	20	20	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(12)	Di(2-etilhexil)ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endoszulfán	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluorantén	206-44-0	0,1	0,1	1	1

Sorszám	Anyag neve	CAS-szám ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Szárazföldi felszíni vizek ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Szárazföldi felszíni vizek ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Egyéb felszíni vizek
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(16)	Hexaklór-benzol	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	Hexaklór-butadién	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	Hexaklór-ciklohexán	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Ólom és vegyületei	7439-92-1	7,2	7,2	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(21)	Higany és vegyületei	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naftalin	91-20-3	2,4	1,2	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(23)	Nikkel és vegyületei	7440-02-0	20	20	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(24)	Nonilfenol (4-nonilfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktilfenol (4-(1,1',3,3'-tetrametil-butil) fenol)	140-66-9	0,1	0,01	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(26)	Pentaklór-benzol	608-93-5	0,007	0,0007	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(27)	Pentaklór-fenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Poliaromás szénhidrogének (PAH) ⁽¹⁰⁾	nem alkalmazható	nem alkalmazható	nem alkalmazható	nem alkalmazható	nem alkalmazható
	Benzo(a)pirén	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluorantén	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	nem alkalmazható	nem alkalmazható
	Benzo(k)fluorantén	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perilén	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	nem alkalmazható	nem alkalmazható
	Indeno(1,2,3-cd)pirén	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetraklór-etilén ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(29b)	Triklór-etilén ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nem alkalmazható	nem alkalmazható

Sorszám	Anyag neve	CAS-szám ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Szárazföldi felszíni vizek ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Szárazföldi felszíni vizek ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Egyéb felszíni vizek
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(30)	Tributil-ón vegyületek (tributil- ón-kation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Triklór-benzolok	12002-48-1	0,4	0,4	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(32)	Triklór-metán	67-66-3	2,5	2,5	nem alkalmazható	nem alkalmazható
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nem alkalmazható	nem alkalmazható

⁽¹⁾ CAS: Kémiai Nyilvántartó Szolgálat (Chemical Abstracts Service).

⁽²⁾ Ez a paraméter az éves átlagértékben kifejezett EQS (AA-EQS). Más előírás hiányában az összes izomer koncentrációjára vonatkozik.

⁽³⁾ A szárazföldi felszíni vizek a folyókat, tavakat és kapcsolódó mesterséges vagy jelentősen módosított víztesteket foglalják magukban.

⁽⁴⁾ Ez a paraméter a maximálisan megengedhető koncentrációban kifejezett környezetminőségi előírás (MAC-EQS). Amennyiben az MAC-EQS oszlopban „nem alkalmazható” szerepel, ott úgy tekinthető, hogy az AA-EQS értékek védelmet biztosítanak a rövid távú szennyezési csúcskoncentrációkkal szemben is folyamatos bevezetések esetén, mivel ezek az értékek jelentősen alacsonyabbak az akut toxicitási alapján meghatározott értékeknél.

⁽⁵⁾ A 2455/2001/EK határozatban felsorolt bromozott difeniléterek (5. sorszám) alá tartozó elsőbbségi anyagok csoportja tekintetében csak a 28., 47., 99., 100., 153. és 154. számú rokonvegyületekre határoztak meg EQS-t.

⁽⁶⁾ A kadmium és vegyületei esetében (6. sorszám) az EQS értékek a víz keménységétől függően változnak a következő öt osztály-kategória szerint (1. osztály: < 40 mg CaCO₃/l, 2. osztály: 40-tól < 50 mg CaCO₃/l, 3. osztály: 100-tól < 200 mg CaCO₃/l és 5. osztály: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Ez az anyag nem elsőbbségi anyag, hanem azon egyéb szennyezőanyagok egyike, amelyek esetében az EQS azonos az ezen irányelv hatálybalépését megelőzően alkalmazott jogszabályban meghatározottakkal.

⁽⁸⁾ A összes DDT az 1,1,1-triklór-2,2-bisz(p-klórifenil)-etán (CAS-szám: 50-29-3; EU-szám: 200-024-3); az 1,1,1-triklór-2 (o-klórifenil)-2-(p-klórifenil)-etán (CAS-szám: 789-02-6; EU-szám: 212-332-5); az 1,1-diklór-2,2-bisz(p-klórifenil)-etilén (CAS-szám: 72-55-9; EU-szám: 200-784-6); és az 1,1-diklór-2,2-bisz(p-klórifenil)-etán (CAS-szám: 72-54-8; EU-szám: 200-783-0) izomerek összegét jelenti.

⁽⁹⁾ Ha a tagállamok nem alkalmazzák a biótára vonatkozó EQS-t, szigorúbb vízre vonatkozó EQS-t kell bevezetniük annak érdekében, hogy a biótára vonatkozóan a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott EQS-sel azonos szintű védelmet érjenek el. A 2000/60/EK irányelv 21. cikkében említett bizottságon keresztül értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot e megközelítés alkalmazásának indokairól és az alternatívaként meghatározott, vízre vonatkozó EQS-ről – ideértve az azok megállapításához használt adatokat és módszertant is –, valamint a felszíni vizek azon kategóriáiról, amelyekre ezen EQS-t alkalmazni kell.

⁽¹⁰⁾ A poliaromás szénhidrogének (PAH) elsőbbségi anyagcsoportja (28. sorszám) esetében minden egyedi EQS-t alkalmazni kell, azaz a benzo(a)pirénre meghatározott EQS-t, a benzo(b)fluorantén és a benzo(k)fluorantén összegére meghatározott EQS-t, valamint a benzo(g,h,i) perilén és az indeno(1,2,3-cd)pirén összegére meghatározott EQS-t.

B. RÉSZ: AZ A. RÉSZBEN MEGHATÁROZOTT EQS ALKALMAZÁSA

1. A táblázat 4. és 5. oszlopa: Egy felszíni víztest tekintetében az AA-EQS alkalmazása akkor valósul meg, ha az adott felszíni víztest valamennyi reprezentatív monitoring pontja esetében az év során különböző időpontokban mért koncentrációk számtani középértéke nem haladja meg az előírásban rögzített értéket.

A számtani középérték számítási módszerének és az alkalmazott analitikai módszernek összhangban kell állnia a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban a kémiai monitoringra és az elemzések eredményének minőségére vonatkozó műszaki előírások elfogadásáról szóló .../.../EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾, beleértve az EQS alkalmazásának mikéntjét is, ha nem áll rendelkezésre a minimumkövetelményeket teljesítő megfelelő analitikai módszer.

2. A táblázat 6. és 7. oszlopa: Egy felszíni víztest tekintetében a MAC-EQS alkalmazása akkor valósul meg, ha az adott víztest bármely reprezentatív monitoring pontján mért koncentráció nem haladja meg az előírásban rögzített értéket.

A 2006/60/EK irányelv V. mellékletének 1.3.4. szakaszával összhangban azonban a MAC-EQS betartásának megállapítása során az elfogadható szintű megbízhatóság és pontosság biztosítása érdekében a tagállamok statisztikai módszereket, azaz például százalékszámítást is alkalmazhatnak. Ebben az esetben e statisztikai módszereknek meg kell felelniük a 2000/60/EK irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapított részletes szabályoknak.

3. A kadmium, az ólom, a higany és a nikkelt (a továbbiakban: fémek) kivételével az e mellékletben meghatározott EQS-ek a teljes vízmintában lévő teljes koncentrációra vonatkoznak. A fémek esetében az EQS az oldott koncentrációra, vagyis a vízminta 0,45 µm-es szűrővel leszűrt vagy bármilyen más megfelelő előkezeléssel nyert oldott fázisára vonatkozik.

A tagállamok a monitoring eredmények EQS-sel való összehasonlítása során figyelembe vehetik az alábbiakat:

- a) a fémek és vegyületeik természetes háttér-koncentrációját, amennyiben azok miatt nem lehetséges az EQS-értéknek való megfelelés; és
- b) a víz keménysége, pH-értéke, illetve bármely más minőségi paramétere, amely befolyásolja a fémek biológiai hozzáférhetőségét.

⁽¹⁾ HL L ...

II. MELLÉKLET

A 2000/60/EK irányelv X. melléklete helyébe a következő szöveg lép:

„X. MELLÉKLET

A vízpolitika területén elsőbbségi anyagok jegyzéke

Sorszám	CAS-szám ⁽¹⁾	EU-szám ⁽²⁾	Az elsőbbségi anyag neve ^(*)	Elsőbbségi veszélyes anyagként azonosítva
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklór	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracén	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzol	
(5)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Brómozott difeniléter ^(**)	X ^(***)
	32534-81-9	nem alkalmazható	pentabrom-difeniléter (rokonvegyület-számok: 28., 47., 99., 100., 153. és 154.) ^(*)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium és vegyületei	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Klóralkánok, C ₁₀₋₁₃ ^(**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klórfenvinfosz	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klórpírifosz (etilklórpírifosz)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklór-etán	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklór-metán	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalát (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfán	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantén ^(****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklór-benzol	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklór-butadién	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaklór-ciklohexán	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ólom és vegyületei	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Higany és vegyületei	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalin	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikkel és vegyületei	

Sorszám	CAS-szám ⁽¹⁾	EU-szám ⁽²⁾	Az elsőbbségi anyag neve ^(*)	Elsőbbségi veszélyes anyagként azonosítva
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonilfenol) ^(*)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenol	
	140-66-9	nem alkalmazható	(4-(1,1',3,3'-tetrametil-butil)fenol) ^(*)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklór-benzol	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklór-fenol	
(28)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Poliaromás szénhidrogének	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pirén)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluorantén)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perilén)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluorantén)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirén)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Tributil-ón vegyületek	X
	36643-28-4	nem alkalmazható	Tributil-ón-kation	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklór-benzolok	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklór-metán (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Kémiai Nyilvántartó Szolgálat (Chemical Abstracts Service).

⁽²⁾ EU-szám: Létező Kereskedelmi Vegyi Anyagok Európai Jegyzéke (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances, EINECS) vagy Törzskönyvezett Vegyi Anyagok Európai Jegyzéke (European List of Notified Chemical Substances, ELINCS).

^(*) Amennyiben anyagok csoportjait választották ki, tipikus egyedi képviselőket tüntettek fel indikatív paraméterekként (zárójelben sorszám nélkül). Ezen anyagcsoportok esetében az indikatív paramétert analitikai módszerrel kell meghatározni.

^(**) Az anyagok ezen csoportjaiba rendes körülmények között jelentős számú egyedi vegyület tartozik. Jelen esetben megfelelő indikatív paraméterek nem adhatók meg.

^(***) Kizárólag pentabrom-bifenil-éter (CAS-szám: 32534-81-9).

^(****) A fluorantin egyéb, veszélyesebb poliaromás szénhidrogének képviselőjeként szerepel a jegyzékben."

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2006. júliusában elfogadta a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról és a 2000/60/EK irányelv módosításáról szóló irányelvjavaslatát.

Az Európai Parlament 2007. májusában elfogadta az első olvasat során kialakított véleményét.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. áprilisában fogadta el a véleményét⁽¹⁾. A Régiók Bizottsága nem nyilvánított véleményt.

A Tanács 2007. december 20-án elfogadta a közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

A javasolt irányelv a 2000/60/EK irányelv (a „víz-keretirányelv”) 16. cikkében előírtaknak megfelelően megállapítaná az elsőbbségi anyagokra és bizonyos egyéb szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásokat (EQS-eket).

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

A közös álláspont – szó szerint, részben vagy tartalmát tekintve – átveszi az Európai Parlament első olvasatban elfogadott több módosítását. A módosítások többségét azonban nem tükrözi, mivel a Tanács egyetért a Bizottsággal abban, hogy ezek szükségtelenek és/vagy nemkívánatosak.

A közös álláspont több olyan változtatást is tartalmaz, amelyeket nem az Európai Parlament első olvasat során kialakított véleménye javasolt. A lényegi változtatások leírását az alábbi pontok tartalmazzák. Ezen túlmenően a szöveg pontosítása, illetve az irányelv általános koherenciájának biztosítása érdekében a szövegezés terén is sor került változtatásokra.

2. Tárgy és fogalommeghatározások (1. és 2. cikk)

Az 1. cikk részben megfelel a 20. módosításnak annyiban, hogy pontosítja, miszerint az irányelv a jó kémiai állapot elérése céljából, a víz-keretirányelv rendelkezéseivel és célkitűzéseivel összhangban állapít meg környezetminőségi előírásokat. A közös álláspont új 2. cikket is tartalmaz, amely pontosítja, hogy a víz-keretirányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

3. Környezetminőségi előírások (3. cikk és I. melléklet)

A 3. cikk részben megfelel a 21. és a 66. módosításnak annyiban, hogy (1) bekezdése egyértelművé teszi a víz-keretirányelvvel való kapcsolatot. A cikk részben megfelel a 26. módosításnak is, mivel új (2) bekezdése bizonyos feltételek mellett lehetőséget adna a tagállamoknak arra, hogy az üledékben vagy a biótában végezzenek ellenőrzést.

A 3. cikk (3) bekezdése előírja, hogy a környezetminőségi előírások alkalmazásán túl a tagállamoknak el kell végezniük az üledékben és/vagy a biótában jellemzően felhalmozódó elsőbbségi anyagok hosszú távú tendencielemzését.

A 3. cikk (4) bekezdése a REACH rendeletre vonatkozó hivatkozást tartalmaz, és ezáltal teljes mértékben megfelel a 29. módosításnak.

A 3. cikk (5) bekezdése az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alkalmazását írja elő, mivel a fémek ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályok módosítása magának az irányelv szövegének a módosítását jelenti.

⁽¹⁾ HL C 97., 2007.4.28., 3. o.

Az I. melléklet A. része megfelel az 50. és 51. módosítás céljának annyiban, hogy egy táblázatban tünteti fel az elsőbbségi anyagokra és az egyéb szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásokat. Egyértelművé teszi azonban, hogy a táblázatok összevonása nem jelenti azt, hogy az egyéb szennyező anyagok is elsőbbségi anyagoknak minősüljenek, hiszen ez ellentmondana az Európai Parlament és a Tanács által a 2455/2001/EK határozatban megállapított besorolásnak.

Az I. melléklet B. része részben megfelel a 30. módosítás, és általánosságban az 52. módosítás céljának, mivel kibővíti a fémek háttérkoncentrációja figyelembevételének lehetőségét, és mivel ezek a szabályok komitológiai eljárással módosíthatók. Ez a rész pontosítja az alkalmazható analitikai és statisztikai módszereket.

4. Keveredési zónák (4. cikk)

A 4. cikk részben megfelel a 35. és a 36. módosítás céljának, mivel egyértelművé teszi, hogy a keveredési zónák kiterjedésének arányosnak kell lennie, és azt rendszeresen felül kell vizsgálni. A közös álláspont az „értéktúllépésre kijelölt átmeneti területek” helyett a rövidebb és egyszerűbb „keveredési zónák” kifejezést használja.

A közös álláspont nem rendelkezik a komitológia alkalmazásáról. Ehelyett a Bizottság iránymutatásokat fog kiadni a cikk végrehajtására vonatkozóan.

5. A kibocsátások, bevezetések és veszteségek nyilvántartása (5. cikk)

Az 5. cikk részben magában foglalja a 40. módosítást. A Tanács nem tudja elfogadni a nyilvántartással kapcsolatos egyéb módosításokat, mivel azok megítélése szerint indokolatlan további adminisztratív terhet jelentenének a tagállamoknak, nem lennének összeegyeztethetők a víz-keretirányelvvel vagy pedig szükségtelenek.

A közös álláspont e cikk esetében sem rendelkezik a komitológia alkalmazásáról. Ehelyett a Bizottság iránymutatásokat fog kiadni a cikk végrehajtására vonatkozóan.

6. Határokon átnyúló szennyezés (6. cikk)

A közös álláspont új cikket tartalmaz, amely pontosítja a tagállamoknak a határokon átnyúló szennyezéssel kapcsolatos kötelezettségeit. A cikk részben megfelel az 24. és a 47. módosításnak.

7. Felülvizsgálat (7. cikk)

Az új 7. cikk előírja, hogy a Bizottságnak felül kell vizsgálnia, vajon szükség van-e további egyedi, közösségi szintű intézkedésekre. Ez részben vagy elvben megfelel a 20., 32., 33. és 45. módosításnak.

8. II. melléklet – A víz-keretirányelv X. mellékletének módosítása

A Tanács nem tudja elfogadni az 53–63. és a 70. módosítást, amelyek több elsőbbségi anyagot és az egyéb szennyező anyagokat elsőbbségi veszélyes anyagnak minősítenék. Nem tudja elfogadni a 65. módosítást sem, amely kiegészítené a víz-keretirányelvet azon anyagok jegyzékével, amelyek felülvizsgálat tárgyát képezik „elsőbbségi anyagnak” vagy „elsőbbségi veszélyes anyagnak” minősítés szempontjából. A víz-keretirányelv 16. cikke már előírja a X. melléklet rendszeres felülvizsgálatát. A Tanács egyetért a Bizottsággal abban, hogy az említett felülvizsgálatnak kizárólag tudományos megfontolásokon kell alapulnia.

A víz-keretirányelv közös végrehajtási stratégiájának keretében jelenleg folyik az elsőbbségi anyagok jegyzékének felülvizsgálata – beleértve a további anyagok felvételének lehetőségeit, valamint a rangsorolás kritériumait – annak érdekében, hogy a Bizottság adott esetben, a víz-keretirányelv 16. cikkének (4) bekezdésében megállapított felülvizsgálati ütemtervnek megfelelően javaslatokat tegyen a jegyzék módosítására.

9. Egyéb

A fentiekén túl a közös álláspont:

- a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontja szerinti megfelelési táblázatokra vonatkozó rendelkezést tartalmaz,
- tartalmazza a preambulumbekendéseknek a fenti módosításokból következő módosításait, valamint magában foglalja az 1., a 4., (részben) a 7., (elvben) a 14. és (részben) a 73. módosítást.

IV. KÖVETKEZTETÉS

A Tanács úgy ítéli meg, hogy a közös álláspont kiegyensúlyozott, a víz-keretirányelv rendelkezéseit és célkitűzéseit tiszteletben tartó megoldást képvisel. A Tanács várakozással tekint az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív tárgyalások elé az irányelv mielőbbi elfogadása érdekében.

4/2008/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2007. december 20-án elfogadva,

a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, ...-i 2008/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából

(2008/C 71 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ létrehozta a hulladékok kezelésének Közösségen belüli jogi keretét. Az irányelv olyan alapfogalmakat határoz meg, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás, és meghatározza a hulladékgazdálkodás alapvető követelményeit, mindenekelőtt a hulladékgazdálkodási műveleteket végző létesítmény vagy vállalkozás engedélyezésének vagy nyilvántartásba vételének kötelezettségét, valamint a tagállamok hulladékgazdálkodási terv készítésére vonatkozó kötelezettségét. Az irányelv megállapít olyan főbb elveket is, mint például a hulladék olyan módon történő kezelésének kötelezettségét, amely nem gyakorol kedvezőtlen hatást a környezetre és az emberi egészségre, valamint egy a hulladékhierarchia alkalmazására való ösztönzést, továbbá a szennyező fizet elvvel összhangban azt a követelményt, hogy az adott hulladék ártalmatlanításának költségeit a hulladék birtokosának vagy korábbi birtokosának, vagy a hulladékot előidéző termék előállítójának kell viselnie.

(2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ felszólít a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok kidolgozására vagy felülvizsgálatára, beleértve a hulladék és a nem hulladék közötti különbség pontosítását, valamint hulladékmegelőzési intézkedések kidolgozását.

(3) A hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégia felé című, 2003. május 27-i bizottsági közlemény megállapította, hogy meg kell vizsgálni a hasznosítás és az ártalmatlanítás hatályos fogalom meghatározását, ki kell dolgozni az újrafeldolgozás általánosan alkalmazható fogalom meghatározását, és vitát kell folytatni a hulladék fogalmának meghatározásáról.

(4) Az Európai Parlament a fent említett közleményről szóló, 2004. április 20-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ felkérte a Bizottságot arra, hogy vegye fontolóra a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvnek ⁽⁷⁾ a hulladékgazdálkodás egészére történő kiterjesztését. A Parlament felkérte továbbá a Bizottságot, hogy tegyen egyértelmű különbséget a hasznosítás és az ártalmatlanítás között, és pontosítsa a hulladék és a nem hulladék közötti különbséget.

(5) A Tanács 2004. július 1-jei következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő a 75/442/EGK irányelv – amelyet a 2006/12/EK irányelv helyezett hatályon kívül és lépett annak helyébe – egyes aspektusainak felülvizsgálatára vonatkozó javaslatot a hulladék és a nem hulladék, valamint a hasznosítás és az ártalmatlanítás közötti különbség pontosítása érdekében.

(6) Ezért az olyan kulcsfontosságú fogalmak, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás meghatározásának pontosítása, a hulladékmegelőzés érdekében meghozandó intézkedések megerősítése, a termékek és az anyagok egész életciklusát és nem csak a hulladék fázist figyelembe vevő megközelítés bevezetése, valamint a hulladékkeletkezés és a hulladékgazdálkodás környezeti hatásainak csökkentésére való összpontosítás érdekében a 2006/12/EK irányelvet felül kell vizsgálni, ily módon erősítve a hulladék gazdasági értékét. A természeti erőforrások megőrzése érdekében ösztönözni kell továbbá a hulladékhassznosítást és a hasznosított anyagok felhasználását. A pontosság és az olvashatóság érdekében a 2006/12/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni és helyébe új irányelvnek kell lépnie.

⁽¹⁾ HL C 309., 2006.12.16., 55. o.

⁽²⁾ A 2006. június 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2007. február 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2007. december 20-i közös álláspontra és az Európai Parlament ...-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 401. o.

⁽⁷⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb a 2003/87/EK irányelvvel (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.) módosított irányelv.

- (7) Mivel a legjelentősebb hulladékgazdálkodási műveletek ma már a környezetvédelem területéhez tartozó közösségi jogszabályok hatálya alá tartoznak, ezt az irányelvet fontos az említett megközelítéshez hozzáigazítani. A Szerződés 174. cikkében meghatározott környezetvédelmi célkitűzések hangsúlyozása révén az erőforrások teljes életciklusa alatt fokozottabban lehetne a hulladékkezelés és a hulladékgazdálkodás környezeti hatásaira összpontosítani. Következésképpen ezen irányelvhez a 175. cikknek kell jogalapul szolgálnia.
- (8) A hulladékkezelésre vonatkozó hatékony és következetes szabályozást, néhány kivételtől eltekintve, alkalmazni kell minden ingó tulajdonra, amelytől tulajdonosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles.
- (9) A kitermelt szennyezetlen talajt és a természetben előforduló egyéb anyagok hulladéktátságát, amennyiben a kitermelésük helyétől eltérő helyen kerülnek felhasználásra, ezen irányelv hulladékokra vonatkozó fogalom meghatározásával, valamint a melléktermékekre vagy a hulladéktátság megszűnésére vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni.
- (10) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ többek között arányos ellenőrzést állapít meg minden állati melléktermék – az állati eredetű hulladékot is beleértve – gyűjtése, szállítása, feldolgozása, felhasználása és ártalmatlanítása tekintetében, így módon megelőzve az állati és az emberi egészségre jelentett kockázatot. Következésképpen egyértelművé kell tenni az említett rendelettel való kapcsolatot, és a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében ki kell zárni a nem hulladékkezelési műveletnek számító felhasználásra szánt állati melléktermékeket ezen irányelv hatálya alól.
- (11) Az 1774/2002/EK rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokra figyelemmel célszerű pontosítani a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok, valamint e jogszabályok veszélyes hulladékokkal kapcsolatos rendelkezései hatályát az 1774/2002/EK rendelet által szabályozott állati melléktermékek tekintetében. Amennyiben az állati melléktermékek potenciális egészségügyi kockázatot jelentenek, az e kockázatok kezelésére szolgáló megfelelő jogi eszköz az 1774/2002/EK rendelet, és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályokkal való szükségtelen átfedéseket el kell kerülni.
- (12) A hulladék veszélyes hulladékként való besorolásának többek között a vegyi anyagokról, különösen a készítmények veszélyességi besorolásáról és az erre a célra használt, koncentrációra vonatkozó határértékekről szóló közösségi jogszabályokon kellene alapulnia. A hulladékok harmonizált besorolásának ösztönzése és a veszélyes hulladékok Közösségen belüli harmonizált minősítésének biztosítása érdekében fenn kell tartani továbbá a hulladékoknak és a veszélyes hulladékoknak a legutóbb a 2000/532/EK bizottsági határozattal⁽²⁾ megállapított hulladékjegyzék szerinti besorolására szolgáló rendszert.
- (13) Különbséget kell tenni a gyűjtésre váró hulladék előzetes tárolása, a hulladékgyűjtés és a kezelésre váró hulladék tárolása között. A tevékenységük során hulladékot termelő létesítmények vagy vállalkozások nem tekintendők a hulladékgazdálkodás szereplőinek, és a gyűjtésre váró hulladékok tárolása tekintetében nem engedélykötelesek.
- (14) A gyűjtés fogalmakörén belül a hulladék előzetes tárolása a későbbi gyűjtésig olyan létesítményekben végzett tárolási tevékenységként értendő, ahová azért helyezik a hulladékot, hogy azt hasznosítási vagy más helyen történő ártalmatlanítási céllal való továbbszállításra előkészítsék. Ezen irányelv céljának tekintetében a hulladék fajtájának és méretének, a tárolás időtartamának és a gyűjtés céljának megfelelően különbséget kell tenni a gyűjtésre váró hulladék előzetes tárolása és a kezelésre váró hulladék tárolása között. Ezt a különbségtételt a tagállamoknak kell megtenniük. Hangsúlyozni kell, hogy a hulladék hasznosítását megelőző, hároméves vagy annál hosszabb időtartamra való tárolása, valamint a hulladék ártalmatlanítást megelőző, egyéves vagy annál hosszabb időtartamra való tárolása a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelv⁽³⁾ hatálya alá tartozik.
- (15) A nem hivatásszerűen működtetett hulladékgazdálkodási rendszereket nem kötelező nyilvántartásba venni, mivel alacsonyabb kockázatot jelentenek és hozzájárulnak a szelektív hulladékgyűjtéshez. Ilyen rendszer például a hulladékgyógyszerek gyógyszerértékesítési gyűjtése, a fogyasztási cikkek visszavétele az üzletekben és az iskolai közösségi rendszerek.
- (16) Ezen irányelvnek magába kell foglalnia a megelőzés, az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, a kezelés és az újrafeldolgozás fogalm meghatározásait e fogalmak hatályának egyértelművé tétele érdekében.
- (17) A hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalm meghatározásait módosítani kell a két fogalom közötti egyértelmű különbségtétel biztosítása érdekében azon az alapon, hogy a két eljárás a gazdaságban felhasznált természeti erőforrások helyettesítése által környezeti hatásában rendkívül eltérő, és annak elismerésével, hogy a hulladék erőforrásként történő felhasználása a környezet és az

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 829/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 191., 2007.7.21., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

⁽³⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

emberi egészség számára potenciális előnyökkel szolgál. Ezenkívül iránymutatásokat lehetne kidolgozni az olyan esetek egyértelművé tétele érdekében, amikor a fenti különbségtétel nehezen alkalmazható a gyakorlatban, vagy amikor a tevékenység hasznosításként való besorolása nem egyeztethető össze az eljárás valós környezeti hatásával.

- (18) Ebben az irányelvben meg kell határozni azt is, hogy a települési szilárd hulladék elégetése mely esetekben energiahatékony, és hogy azt mely esetekben lehet hasznosítási műveletnek tekinteni.

- (19) A tengerbe vagy óceánba való bevezetést – beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is – magukban foglaló ártalmatlanítási műveleteket nemzetközi egyezmények is, különösen a hulladékok és más anyagok lerakásából eredő tengeri szennyeződések megelőzéséről szóló egyezmény, amelyet Londonban írtak alá 1972. november 13-án és az ahhoz tartozó 1996-os, 2006-ban módosított jegyzőkönyv szabályoznak.

- (20) Nem szabad összekeverni a hulladék fogalom meghatározásának különböző aspektusait, és szükség esetén megfelelő eljárásokat kell alkalmazni egyrészt azon melléktermékek kapcsán, amelyek nem hulladékok, másrészt azon hulladékok kapcsán, amelyek megszűnnek hulladéknak lenni. A hulladék fogalom meghatározás bizonyos aspektusainak részletesebb meghatározása érdekében az irányelvnek tisztáznia kell az alábbiakat:

– azok az anyagok vagy tárgyak, amelyek olyan előállítási folyamat során keletkeznek, amelynek elsődleges célja nem ezen anyagok vagy tárgyak előállítása, mely esetben minősülnek mellékterméknek és nem hulladéknak. Az arra vonatkozó döntés, hogy egy anyag nem hulladék, összehangolt megközelítésen kell, hogy alapuljon, amit rendszeresen naprakésszé kell tenni és csak akkor hozható meg, ha összhangban áll a környezet és az emberi egészség védelmével. Amennyiben egy környezetvédelmi licenc vagy az általános környezetvédelmi szabályok értelmében valamely melléktermék használata megengedett, a tagállamok ezt eszközként használhatják fel annak eldöntésére, hogy a környezet vagy az emberi egészség tekintetében nem várható-e negatív hatások, és

– hogy bizonyos hulladékok mikor szűnnek meg hulladéknak lenni, a hulladéktátrusz megszűnése tekintetében olyan kritériumok kidolgozása révén, amelyek magas fokú környezetvédelmet biztosítanak, valamint környezeti és gazdasági haszonnal járnak; többek között az építési és bontási hulladék, egyes hamu- és salakfajták, a fémhulladék, a komposzt, a papírhulladék és az üveg az olyan lehetséges hulladékkategóriák, amelyek vonatkozásában a hulladéktátrusz megszűnése tekintetében előírásokat és kritériumokat kell meghatározni. A hulladéktátrusz megszűnésének eléréséhez hasznosítási műveletként elegendő annak ellenőrzése, hogy a hulladék megfelel-e a hulladéktátrusz megszűnésre vonatkozó kritériumoknak.

- (21) A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, az elhasznált járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, és az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾, valamint az egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott újrafeldolgozási és hasznosítási célok teljesültének ellenőrzéséhez vagy kiszámításához újrafeldolgozott és hasznosított hulladéknak kell tekinteni azon hulladékokat, amelyek megszűntek hulladéknak lenni.

- (22) A hulladék fogalom meghatározása alapján, a bizonyosság és az összeegyeztethetőség előmozdítása érdekében a Bizottság iránymutatásokat fogadhat el annak érdekében, hogy bizonyos esetekben pontosan meghatározza, hogy egy anyag vagy tárgy mikor válik hulladékká. Ilyen iránymutatásokat lehet kidolgozni többek között az elektromos és elektronikus berendezések, valamint a járművek tekintetében is.

- (23) A költségelosztást célszerű úgy kialakítani, hogy az tükrözze a hulladékkezelés és hulladékgazdálkodás következtében fellépő valós környezetterhelést.

- (24) A szennyező fizet elv európai és nemzetközi szinten is irányadó elv. A hulladék termelőjének és a hulladék birtokosának a hulladékot a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét biztosító módon kell kezelnie.

- (25) A kiterjesztett gyártói felelősség ezen irányelvben történő bevezetése az olyan termékek tervezésének és gyártásának ösztönzésére szolgáló eszközök egyike, amelyek esetében teljes mértékben figyelembe veszik és megkönnyítik az erőforrások hatékony felhasználását azok teljes életciklusa során, beleértve azok javítását, újrahaznátát, szétszerelését és újrafeldolgozását anélkül, hogy ez hátrányosan érintené az áruk szabad mozgását a belső piacon.

- (26) Ezen irányelvnek hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az EU közelebb kerüljön a hulladékkezelés megelőzésére és a hulladék erőforrásként történő felhasználására törekvő „újrafeldolgozó társadalomhoz”. Különösen a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program sürgeti a hulladékoknak a keletkezés helyén történő szétválasztását, kiemelt hulladékaáramok gyűjtését és újrafeldolgozását

⁽¹⁾ HL L 365., 1994.12.31., 10. o. A legutóbb a 2005/20/EK irányelvvel (HL L 70., 2005.3.16., 17. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 269., 2000.10.21., 34. o. A legutóbb a 2005/673/EK tanácsi határozattal (HL L 254., 2005.9.30., 69. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

⁽⁴⁾ HL L 266., 2006.9.26., 1. o.

célzó intézkedéseket. Ezzel a célkitűzéssel összhangban és a hasznosítási potenciál előmozdításának vagy javításának eszközeként a hulladékot a legjobb általános környezeti eredménnyel járó hasznosítási műveletet megelőzően – amennyiben az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból kivitelezhető – elkülönítve kell gyűjteni.

- (27) A Szerződés 174. cikkének (2) bekezdésében foglalt elővigyázatosság és a megelőzés elvének végrehajtása érdekében általános környezetvédelmi célkitűzéseket kell meghatározni a közösségi hulladékgazdálkodás tekintetében. Ezen elvek alapján a Közösség és a tagállamok feladata, hogy az elismert kockázatok megszüntetését szolgáló intézkedések elfogadása révén létrehozzák a szennyező források és zavaró tényezők kialakulása megelőzésének, illetve csökkentésének és – amennyiben lehetséges – kezdetektől fogva történő megszüntetésének keretét.
- (28) A hulladékhierarchia alkotja általában a legjobb általános környezeti választási lehetőséget a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok és politikák területén, ugyanakkor egyes hulladékarámok esetében szükséges lehet az ilyen hierarchiától való eltérés, amennyiben azt többek között a műszaki kivitelezhetőség, a gazdasági életképesség és a környezetvédelem indokolja.
- (29) Annak érdekében, hogy a Közösség egésze önellátóvá válhasson a hulladéktátrálatlanítás és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladék hasznosítása tekintetében, valamint annak érdekében, hogy a tagállamok egyénileg képessé váljanak lépések megtételére e cél elérése érdekében, rendelkezni kell a hulladéktátrálatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat hasznosító létesítmények együttműködési hálózatának létrehozásáról, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és a hulladék bizonyos típusainak esetében szükséges speciális létesítményeket.
- (30) A hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alkalmazásában a rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett vegyes települési hulladék abban az esetben is vegyes települési hulladék marad, ha olyan hulladékkezelési műveletnek vetették alá, amely nem változtatta meg alapvetően a tulajdonságait.
- (31) Fontos, hogy a veszélyes hulladékok a nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyenek címkézve. Abban az esetben azonban, ha az ilyen hulladékot a háztartásoktól elkülönítve gyűjtik, a háztartások számára nem kell kötelezővé tenni a szükséges dokumentáció kitöltését.
- (32) A hulladékhierarchiának megfelelően és a hulladéklérakókban elhelyezett hulladékból származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése céljából, fontos a biohulladék elkülönített gyűjtésének és megfelelő keze-

lésének megkönnyítése a környezetvédelmi szempontból biztonságos komposzt és egyéb, biohulladékon alapuló anyagok előállítása érdekében. A Bizottság – a biohulladék-gazdálkodás értékelését követően – adott esetben jogalkotási intézkedésekre tesz javaslatokat.

- (33) A 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó hulladékkezelési tevékenységekre vonatkozóan műszaki minimumszabályokat lehet elfogadni abban az esetben, ha bizonyított, hogy az előnnyel jár az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából, és amennyiben ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatban a koordinált megközelítés biztosítaná az emberi egészség és a környezet védelmét.
- (34) Részletesebben meg kell határozni a hulladékgazdálkodási tervezésre vonatkozó kötelezettség hatályát és tartalmát, és a hulladékgazdálkodási tervek kidolgozásának vagy felülvizsgálatának folyamata során figyelembe kell venni a hulladék keletkezése és kezelése által a környezetre gyakorolt hatásokat. Adott esetben figyelembe kell venni továbbá a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodási tervezéssel kapcsolatban meghatározott követelményeket, és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklérakókba kerülő, biológiailag lebomló hulladékok mennyiségének csökkentésére kidolgozott stratégiát.
- (35) A tagállamok környezetvédelmi engedélyezést vagy általános környezetvédelmi szabályokat alkalmazhatnak bizonyos hulladéktermelőkkel kapcsolatban, amennyiben ez nem veszélyezteti a belső piac megfelelő működését.
- (36) Az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák az olyan hulladékszállítást, amely nincs összhangban a hulladékgazdálkodási terveikkel. A rendeletről eltérve a tagállamok korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékegyetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapításra került, hogy emiatt a tagállamon belül keletkezett hulladékot ártalmatlanítani kellene, vagy azt olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. Elfogadott, hogy egyes tagállamok esetleg nem képesek területükön a végleges hasznosító létesítmények teljes skáláját magában foglaló hálózatot kialakítani.
- (37) A hulladékmegelőzés érdekében hozott intézkedések tagállami végrehajtásának javítása, és az e területtel kapcsolatos legjobb gyakorlat cseréjének megkönnyítése érdekében meg kell erősíteni a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos rendelkezéseket, a tagállamok számára pedig be kell vezetni a főbb környezeti hatásokra összpontosító és a termékek és anyagok teljes életciklusát tekintetbe vevő hulladékmegelőzési programok kidolgozásának kötelezettségét. Az ilyen intézkedéseknek a gazdasági növekedés

⁽¹⁾ H L 190., 2006.7.12., 1. o.

és a hulladékkezelés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megbontását kell célul tűzniük. Az érdekeltek és a közvélemény számára lehetőséget kell biztosítani a programok kidolgozásában való részvételre, valamint a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ értelmében biztosítani kell számukra a már elkészült programokhoz való hozzáférést.

(38) A gazdasági eszközök alapvető szerepet játszhatnak a hulladékmegelőzési és hulladékgazdálkodási célkitűzések elérésében. A hulladék gyakran értékes erőforrás, és a gazdasági eszközök további alkalmazása maximalizálhatja a környezeti előnyöket. Ezért ösztönözni kell ezen eszközök megfelelő szintű alkalmazását, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy azok alkalmazásáról az egyes tagállamok dönthetnek.

(39) A hulladék kezelésével kapcsolatban a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelvben ⁽²⁾ meghatározott egyes rendelkezéseket az elavult rendelkezések eltávolítása és a szöveg egyértelműségének javítása érdekében módosítani kell. A közösségi jogszabályok egyszerűsítésének érdekében ezeket ezen irányelvbe kell beépíteni. A 91/689/EGK irányelvben meghatározott keverésre vonatkozó tilalom működésének világossá tétele, valamint a környezet és az emberi egészség védelme érdekében a keverésre vonatkozó tilalom alóli kivételeknek meg kell felelniük a 96/61/EK irányelvben foglaltak szerinti elérhető legjobb technikának. A 91/689/EGK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.

(40) A közösségi jogszabályok egyszerűsítésének és a környezeti előnyök tükrözésének érdekében a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ vonatkozó rendelkezéseit be kell építeni ezen irányelvbe. A 75/439/EGK irányelvet pedig hatályon kívül kell helyezni. A hulladékolajokkal való gazdálkodást a hulladékhierarchia irányadó elvével összhangban kell folytatni, és annak során előnyben kell részesíteni a legjobb általános környezeti eredménnyel járó lehetőségeket. A hulladékolajok elkülönített gyűjtése továbbra is alapvető fontosságú az azokkal való megfelelő gazdálkodás, valamint az azok nem megfelelő ártalmatlanítása révén okozott környezeti károk megelőzése szempontjából.

(41) Ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetére a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk a hulladékgazdálkodásért felelős

természetes és jogi személyekre, például a hulladéktermelőkre, -birtokosokra, -közvetítőkre, -kereskedőkre, -szállítókra és -gyűjtőkre, valamint a hulladékkezelési műveletekkel és hulladékgazdálkodási rendszerekkel foglalkozó létesítményekre vagy vállalkozásokra vonatkozóan. A környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ sérelme nélkül, a tagállamok intézkedéseket hozhatnak továbbá a nem megfelelésből és a felszámolási intézkedésekből származó költségek behajtására.

(42) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ összhangban kell elfogadni.

(43) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy kritériumokat állapítson meg egyes olyan kérdések tekintetében, mint a melléktermékké minősítés feltételei, a hulladéktátság megszűnése, valamint a veszélyesnek minősülő hulladék meghatározása. A Bizottságot ezenkívül fel kell hatalmazni arra, hogy a mellékleteket a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítsa, valamint meghatározza a hulladékégető létesítményekre vonatkozó, a II. melléklet R 1 pontjában említett képlet alkalmazását. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására és arra irányulnak, hogy az irányelvet új, nem alapvető fontosságú elemekkel egészítsék ki, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(44) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽⁶⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy a maguk számára és a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, valamint, hogy e táblázatokat tegyék közzé.

(45) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv léptéke és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.

⁽²⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o. A legutóbb a 2000/76/EK irányelvvel (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o. A 2006/21/EK irányelvvel (HL L 102., 2006.4.11., 15. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽⁶⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg a környezet és az emberi egészség védelme érdekében, amelyet a hulladékkezelés és -gazdálkodás káros hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén kíván megvalósítani.

2. cikk

Kizárás a hatály alól

(1) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá:

- a) a légkörbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagok;
- b) (in situ) föld, ideértve a ki nem termelt szennyezett talajt és a földhöz állandóan, szilárdan rögzített épületeket;
- c) az építési munkálatok során kitermelt szennyezetlen talaj vagy más, a természetben előforduló anyag, ha az anyagot biztosan természetes állapotában építésre használják fel azon a helyszínen, ahonnan kitermelték;
- d) radioaktív hulladék;
- e) hatástalanított robbanóanyagok;
- f) fekália, ha nem tartozik a (2) bekezdés b) pontjának hatálya alá, szalma és egyéb természetes, nem veszélyes, mezőgazdasági vagy erdészeti anyagok, amelyeket a gazdálkodásban, az erdészetben vagy biomasszából energia előállítására használnak a környezetre vagy az emberi egészségre veszélytelen eljárások vagy módszerek útján.

(2) Az alábbiak nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben ezekre más közösségi jogszabályok vonatkoznak:

- a) szennyvíz;
- b) az 1774/2002/EK rendelet hatálya alá tartozó állati melléktermékek, beleértve a feldolgozott termékeket, az elégetés, a hulladéklerakásra vagy a biogáz- vagy komposztálóüzemben történő felhasználásra szánt termékek kivételével;
- c) a nem vágás útján elpusztult állati tetemek – beleértve a járványos állatbetegségek felszámolása céljából leölt állatokat is –, amelyeket az 1774/2002/EK rendelettel összhangban ártalmatlanítanak;

d) a 2006/21/EK irányelv hatálya alá tartozó, az ásványkincsek kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából, valamint a kőfejtők működéséből származó hulladék.

(3) A többi vonatkozó közösségi jogszabály szerinti kötelezettségek sérelme nélkül, a vizek és vízi utak kezelése, az árvíz-megelőzés vagy az árvizek és aszályok hatásainak enyhítése céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre nem vonatkozik ez az irányelv, ha bizonyított, hogy az üledék nem veszélyes.

(4) Az egyes hulladékfajtákkal történő gazdálkodást külön irányelvekben különös vagy az ezen irányelvet kiegészítő rendelkezésekkel lehet szabályozni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- 1. „hulladék”: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválik, megválni szándékozik vagy megválni köteles;
- 2. „veszélyes hulladék”: olyan hulladék, amely rendelkezik a III. mellékletben felsorolt veszélyes tulajdonságok közül eggyel vagy többel;
- 3. „hulladékolajok”: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési céljának megfelelően tovább már nem használható fel, például az hulladékká vált motorolajok és sebességváltó-olajok, kenőolajok, turbinaolajok és hidraulikaolajok;
- 4. „biohulladék”: biológiailag lebomló, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőknél és kiskereskedelmi létesítményben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint élelmiszer-feldolgozó üzemben keletkező hasonló hulladék;
- 5. „hulladéktermelő”: akinek a tevékenysége során hulladék keletkezik (eredeti hulladéktermelő) vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, ami ezen hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;
- 6. „hulladékbirtokos”: a hulladéktermelő vagy az a természetes vagy jogi személy, akinek a hulladék a birtokában van;
- 7. „kereskedő”: olyan vállalkozás, amely a vezető szerepet játssza a hulladék megvásárlásánál és azt követő eladásánál, ideértve azokat a kereskedőket is, akik nem lesznek fizikailag ténylegesen a hulladék birtokosai;
- 8. „közvetítő”: olyan vállalkozás, amely mások nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azokat az közvetítőket is, amelyek nem lesznek fizikailag a hulladék birtokosai;

9. „hulladékgazdálkodás”: a hulladékok gyűjtése, szállítása, hasznosítása és ártalmatlanítása, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakók utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet is;
10. „gyűjtés”: a hulladék összeszedése – beleértve előzetes válogatását és előzetes tárolását is – hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából;
11. „megelőzés”: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedések, amelyek csökkentik:
- a) a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahasználatára vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén;
 - b) a keletkezett hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait; vagy
 - c) az anyagok és a termékek ártalmasanyag-tartalmát;
12. „újrahasználat”: olyan művelet, amelynek révén a nem hulladéknak számító termékeket vagy alkatrészeket újra felhasználják arra a célra, amelyre eredetileg szolgáltak;
13. „kezelés”: hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek, amelyek magukban foglalják a hasznosítást és az ártalmatlanítást megelőző előkészületeket is;
14. „hasznosítás”: bármely művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy az ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse. A II. melléklet tartalmazza a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját;
15. „újrahasználatra való előkészítés”: ellenőrzési, tisztítási és javítási hasznosítási műveletek, amelyek során a már hulladékká vált termékeket vagy összetevőket előkészítik annak érdekében, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újra felhasználják;
16. „újrafeldolgozás”: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra újra feldolgozzák termékként vagy anyagként. Ez magában foglalja a szerves újrafeldolgozást, nem tartalmazza azonban az energiahasznosítást és az olyan anyaggá való újrafeldolgozást, amelyet üzemanyagként vagy feltöltési műveletek során hasznosítanak;
17. „hulladék olajok regenerálása”: olyan újrafeldolgozó művelet, amely által alapolajok állíthatók elő hulladék olajok finomítása révén, különösen az ilyen olajokban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén;

18. „ártalmatlanítás”: minden olyan művelet, amely nem számít hasznosításnak, még akkor is, ha a művelet másodlagos jelleggel anyag- vagy energiavisszanyerést eredményez. Az I. melléklet tartalmazza az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját;

19. „az elérhető legjobb technikák”: a 96/61/EK irányelv 2. cikkének 11. pontjában foglalt meghatározás szerinti elérhető legjobb technikák.

4. cikk

Melléktermékek

(1) Valamely anyagot vagy tárgyat – amely olyan előállítási folyamat során keletkezik, amelynek elsődleges célja nem ezen termék előállítása – csak akkor lehet nem a 3. cikk 1. pontjában említett hulladéknak, hanem mellékterméknek tekinteni, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az anyag vagy a tárgy további felhasználása biztosított;
- b) az anyag vagy a tárgy további, a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül, közvetlenül felhasználható;
- c) az anyagot vagy tárgyat valamely előállítási folyamat szerves részeként állítják elő; valamint
- d) a további felhasználás jogszerű, azaz a konkrét felhasználás tekintetében az anyag vagy a tárgy megfelel a termékre, valamint a környezet- és az egészségvédelemre vonatkozó összes követelménynek, és nincsenek a környezetet és az emberi egészséget károsító általános hatásai.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alapján intézkedéseket lehet elfogadni azon feltételek meghatározása céljából, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy adott anyag vagy tárgy mellékterméknek és ne a 3. cikk 1. pontjában említett hulladéknak minősüljön. Ezen intézkedéseket – melyek az irányelv kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak – a 36. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

5. cikk

A hulladéktátság megszűnése

(1) Bizonyos meghatározott hulladék megszűnik a 3. cikk 1. pontja értelmében hulladék lenni, amennyiben hasznosítási műveleten esett át, és megfelel az alábbi feltételekkel összhangban kidolgozandó konkrét kritériumoknak:

- a) az anyagot vagy tárgyat általában egy konkrét célra használják;
- b) az anyagnak vagy tárgynak van piaca, vagy van rá kereslet;

- c) az anyag vagy tárgy megfelel az adott az a) pontban említett konkrét cél műszaki követelményeinek és a termékekre vonatkozó létező jogszabályoknak és előírásoknak; és
- d) az anyag vagy tárgy felhasználása nem idéz elő általános káros környezeti vagy egészségügyi hatásokat.

A kritériumok szükség esetén a szennyező anyagok határértékeit is tartalmazzák.

(2) Az ilyen kritériumok elfogadására és a hulladék meghatározására vonatkozó intézkedéseket – melyek ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítésével történő módosítására irányulnak – a 36. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az a hulladék, amely az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megszűnik hulladéknak lenni, a 94/62/EK, a 2000/53/EK, a 2002/96/EK és a 2006/66/EK irányelvekben, valamint az egyéb vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott hasznosítási és újrafeldolgozási célok alkalmazásában is megszűnik hulladéknak lenni.

(4) Ha közösségi szinten nem határoztak meg kritériumokat az (1) és (2) bekezdésben foglalt eljárás szerint, a tagállamok eseti alapon határozhatnak arról, hogy egy konkrét hulladék megszűnt-e hulladéknak lenni az alkalmazandó esetjog figyelembevételével. Az ilyen határozatokról értesítik a Bizottságot a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban, ha ezt az az irányelv megköveteli.

6. cikk

Hulladékjegyzék

(1) A 2000/532/EK bizottsági határozatban meghatározott hulladékjegyzék naprakésszé tételével kapcsolatos intézkedéseket, amelyek ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, a 36. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A hulladékjegyzék tartalmazza a veszélyes hulladékokat, figyelembe veszi a hulladék eredetét és összetételét, valamint ha az szükséges, a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeit. A hulladékjegyzék kötelező az olyan hulladék meghatározása tekintetében, amely veszélyes hulladéknak tekintendő. Egy anyag vagy tárgy jegyzékbe történő felvétele nem jelenti azt, hogy az minden körülmények között hulladék. Egy anyag vagy tárgy csak akkor tekintendő hulladéknak, ha megfelel a 3. cikk 1. pontjában foglalt fogalom meghatározásnak.

(2) Egy tagállam akkor is veszélyes hulladéknak tekinthet egy hulladékot, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével vagy azok közül többel. A tagállam minden ilyen esetről értesíti a

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2006/96/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 81. o.) módosított irányelv.

Bizottságot a 34. cikk (1) bekezdésében meghatározott jelentésben, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden vonatkozó információt. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsene annak kiigazításáról.

(3) Amennyiben egy tagállam bizonyítékokkal alá tudja támasztani, hogy egy adott, a jegyzékben veszélyes hulladékként szereplő hulladék nem rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével sem, a szóban forgó hulladékot nem veszélyes hulladéknak tekintheti. A tagállam minden ilyen esetről értesíti a Bizottságot a 34. cikk (1) bekezdésében meghatározott jelentésben, és a Bizottság rendelkezésére bocsát minden szükséges bizonyítékot. A kapott értesítések alapján a jegyzéket felülvizsgálják annak érdekében, hogy döntsene annak kiigazításáról.

(4) A jegyzék – a (2) és (3) bekezdés értelmében történő kiigazításáról szóló döntés meghozatala érdekében történő – felülvizsgálatára vonatkozó intézkedéseket, amelyek ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, a 36. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

Általános követelmények

7. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

(1) A hulladék megelőzésének és hasznosításának megerősítése érdekében a tagállamok jogalkotási vagy nem jogalkotási intézkedéseket hozhatnak, ezáltal biztosítva, hogy a termékek fejlesztésével, előállításával, feldolgozásával, kezelésével vagy eladásával hivatásszerűen foglalkozó természetes vagy jogi személy (a termék gyártója) kiterjesztett gyártói felelősséggel rendelkezék.

Az ilyen intézkedések többek között a visszavitt termékek és a termékek használata után visszamaradó hulladék átvételét, a további hulladékgazdálkodást, továbbá az e tevékenységekért vállalt pénzügyi felelősséget foglalhatják magukban.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a környezeti hatás, valamint a gyártás és a későbbi használat során a hulladékkéleltkezés csökkentését célzó terméktervezés ösztönzésére, és annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékká vált termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 10. és a 11. cikkel összhangban történjék.

Az ilyen intézkedések többek között ösztönözhetik a többszörhasználású, műszaki szempontból tartós, valamint hulladékká válás után megfelelően és biztonságosan hasznosítható és környezetbarát módon ártalmatlanítható termékek fejlesztését, gyártását és értékesítését.

(3) A kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik a műszaki megvalósíthatóság, a gazdasági életképesség és az általános környezeti, emberi egészségi és társadalmi hatásokat, tiszteletben tartva azt, hogy biztosítani kell a belső piac megfelelő működését.

(4) A kiterjesztett gyártói felelősséget a 13. cikk (1) bekezdésében előírt hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség sérelme nélkül alkalmazzák.

8. cikk

Hasznosítás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék hasznosítási műveleteken menjen keresztül, a 10. és 11. cikknek megfelelően.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés teljesítése és a hasznosítás előmozdítása vagy javítása érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell begyűjteni, amennyire az műszakilag, környezeti és gazdaságilag kivitelezhető, és azt nem szabad összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

9. cikk

Ártalmatlanítás

A tagállamok biztosítják, hogy ha a 8. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kerül sor hasznosításra, a hulladékot ártalmatlanítási műveleteknek vetik alá.

10. cikk

Az emberi egészség és a környezet védelme

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékgazdálkodás az emberi egészség veszélyeztetése, a környezet károsítása nélkül történjen, és különösen:

- a) ne jelentsen kockázatot a vízre, a levegőre, a talajra, a növény- vagy állatvilágra;
- b) ne okozzon kellemetlen zajt vagy szagot; és
- c) ne befolyásolja hátrányosan a tájat vagy a különleges érdeklődésre számot tartó helyeket.

11. cikk

Hulladékhierarchia

(1) Az alábbi hulladékhierarchiát irányadó elvként kell alkalmazni a hulladékmegelőzésre és – gazdálkodásra vonatkozó jogszabályok és politika terén:

- a) megelőzés;
- b) újrahasználatra való előkészítés;

c) újrafeldolgozás;

d) egyéb hasznosítás, például energetikai hasznosítás; és

e) ártalmatlanítás.

(2) Az (1) bekezdésben említett hulladékhierarchia alkalmazásakor a tagállamok intézkedéseket tesznek azon lehetőségek ösztönzésére, amelyek a legjobb általános környezeti eredményt hozzák. Ez az egyes hulladékok esetében megkövetelheti a hierarchiától való eltérést, amennyiben ezt indokolja az ilyen hulladék keletkezése és az azzal való gazdálkodás által gyakorolt általános hatásokra vonatkozó életciklus-szemlélet.

A tagállamok figyelembe veszik az elővigyázatosságra és a fenntarthatóságra, a műszaki megvalósíthatóságra és a gazdasági életképességre, az erőforrások védelmére vonatkozó általános környezetvédelmi elveket, valamint az általános környezeti, emberi egészségügyi, gazdasági és társadalmi hatásokat az 1. és 10. cikkel összhangban.

12. cikk

Költségek

(1) A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodás költségeit az eredeti hulladéktermelőnek, vagy a jelenlegi vagy a korábbi hulladékbirtokosoknak kell viselniük.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termékforgalmazói osztozhatnak ezekben a költségekben.

III. FEJEZET

Hulladékgazdálkodás

13. cikk

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos felelősség

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az eredeti hulladéktermelő vagy más birtokos saját maga végezze el a birtokában lévő hulladék kezelését, vagy egy közvetítővel vagy egy hulladékkezelési műveleteket végző létesítménnyel vagy vállalkozással végeztesse el a hulladék kezelését, vagy pedig egy magán vagy állami hulladékgyűjtővel bonyolíttassa le azt a 10. és a 11. cikkekkel összhangban.

(2) Amikor a hulladékot előzetes kezelés céljából az eredeti termelőtől vagy birtokostól az (1) bekezdésben említett természetes vagy jogi személyhez szállítják, a teljes hasznosítási és ártalmatlanítási művelet elvégzésének felelőssége alól főszabály szerint az előbbiek nem mentesülnek.

Az 1013/2006/EK rendelet sérelme nélkül, a tagállamok meghatározhatják a felelősség feltételeit és határozhatnak arról, hogy mely esetekben marad a gyártónál a felelősség a teljes kezelési folyamatért, és mikor osztható meg a gyártó és a birtokos felelőssége a kezelési folyamatban részt vevő szereplők között, vagy hárul át egyikükre a másikukra.

(3) A tagállamok a 7. cikkkel összhangban határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás lebonyolításának felelősségét részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói is osztozhatnak e felelősségen.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak szavatolása érdekében, hogy a területükön működő olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést és -szállítást hivatásszerűen végzik, az összegyűjtött és elszállított hulladékot a 10. cikkben előírt kötelezettség teljesítése mellett a megfelelő kezelőlétesítményekbe továbbítsák.

14. cikk

Az önellátás és a közelség elve

(1) A tagállamok, amennyiben szükséges vagy tanácsos, a többi tagállammal együttműködésben meghozzák a szükséges intézkedéseket a hulladékártalmatlanító létesítmények és a háztartásokból összegyűjtött vegyes települési hulladékokat – ideértve az egyéb termelőktől származó ilyen hulladékokat is – hasznosító létesítmények integrált és megfelelő hálózatának létrehozása érdekében, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat.

Az 1013/2006/EK rendeletől eltérve, a tagállamok hálózatuk védelme érdekében korlátozhatják a hasznosításra szolgáló létesítménynek minősülő hulladékégetőkbe irányuló bejövő hulladékszállítmányokat, ha megállapítást nyer, hogy e szállítmányok eredményeként belföldi hulladékot kellene ártalmatlanítani, vagy a hulladékot olyan módon kellene kezelni, amely nem felel meg a hulladékgazdálkodási terveiknek. A tagállamok az ilyen döntésükről tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok az 1013/2006/EK rendeletben foglaltak szerint környezetvédelmi okokból is korlátozhatják a kimenő hulladékszállítmányokat.

(2) A hálózatnak képessé kell tennie a Közösség egészét arra, hogy a hulladékártalmatlanítás, valamint az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítása területén önellátóvá váljon, a tagállamokat pedig képessé kell tennie e cél egyénileg történő elérésére, figyelembe véve a földrajzi adottságokat és azt, hogy bizonyos típusú hulladékok számára különleges létesítmények létrehozása szükséges.

(3) A hálózat lehetővé teszi, hogy a hulladék az egyik legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben legyen ártalmatlanítható, illetve az (1) bekezdésben említett hulladék hasznosítható, a leginkább alkalmas módszerek és technológiák segítségével azért, hogy biztosítható legyen a környezet- és az egészségvédelem magas szintje.

(4) A közelség és az önellátás elvei nem jelentik azt, hogy minden egyes tagállamnak a tagállamon belül a végleges hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie.

15. cikk

A veszélyes hulladékok keverésére vonatkozó tilalom

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékok ne keveredjenek sem más kategóriájú veszélyes hulladékokkal, sem pedig más hulladékokkal vagy anyagokkal. A keverés magában foglalja a veszélyes anyagok hígítását is.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a keverést, feltéve, hogy:

- a) a keverési műveletet olyan létesítmény vagy vállalkozás végzi, amely a 20. cikkkel összhangban engedéllyel rendelkezik;
- b) megfelelnek a 10. cikkben foglalt feltételeknek, és nem növekedik a hulladékgazdálkodásnak a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatása; és
- c) a keverési művelet összhangban van az elérhető legjobb technikákkal.

(3) A műszaki és gazdasági megvalósíthatósági kritériumok függvényében, ha egy veszélyes hulladéknak az (1) bekezdésben meghatározottakkal ellentétes módon történő keverésére került sor, lehetőség és szükség szerint szétválasztást kell végezni a 10. cikknek való megfelelés érdekében.

16. cikk

A veszélyes hulladékok címkézése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a veszélyes hulladék a gyűjtés, a szállítás és az átmeneti tárolás során a hatályos nemzetközi és közösségi előírásoknak megfelelően legyen csomagolva és címkézve.

(2) Veszélyes hulladék tagállamon belüli átszállításakor a hulladékot azonosító nyomtatvány kíséri, amely elektronikus formában is lehet, és amely tartalmazza az 1013/2006/EK rendelet IB. mellékletében előírt, megfelelő adatokat.

17. cikk

A háztartásokban keletkező veszélyes hulladék

A 15., a 16. és a 32. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladéokra.

A 16. és a 32. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített frakcióira, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás vállalja a gyűjtésüket, ártalmatlanításukat vagy hasznosításukat, amely rendelkezik engedéllyel vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 20. vagy a 23. cikkkel összhangban.

18. cikk

Hulladékolajok

(1) A veszélyeshulladék-gazdálkodással kapcsolatban a 15. és a 16. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) a hulladékolajokat elkülönítve gyűjtsék, ha ez műszakilag megvalósítható;
- b) a hulladékolajokat a 10. és a 11. cikkkel összhangban kezeljék;
- c) ha műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, a különböző tulajdonságokkal rendelkező hulladékolajokat ne keverjék, és a hulladékolajokat ne keverjék más hulladékokkal vagy anyagokkal, ha az ilyen keverés megakadályozná a kezelésüket.

(2) A hulladékolajok szelektív gyűjtése és megfelelő kezelésük érdekében a tagállamok saját helyzetüknek megfelelően további intézkedéseket, például műszaki követelményeket, gyártói felelősséget, gazdasági eszközöket alkalmazhatnak, vagy önkéntes megállapodásokat létesíthetnek.

(3) Ha a tagállami jogszabályok értelmében a hulladékolajokra regenerálási követelmények vonatkoznak, a tagállamok előírhatják, hogy az ilyen hulladékolajokat regenerálni kell, ha ez műszakilag megvalósítható, és ha az 1013/2006/EK rendelet 11. vagy 12. cikke alkalmazandó, korlátozhatják a hulladékolajok területükről történő országhatárokat átlépő szállítását hulladékégető vagy együttégető létesítményekbe, annak érdekében, hogy elsőbbséget adjanak a hulladékolajok regenerálásának.

19. cikk

Biohulladék

A tagállamok adott esetben és a 10. és a 11. cikkkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak ösztönzése érdekében:

- a) a biohulladék szelektív gyűjtése;
- b) a biohulladék oly módon történő kezelése, amely magas szintű környezetvédelemnek felel meg;
- c) a biohulladékból készített, környezetvédelmi szempontból biztonságos anyagok használata.

A Bizottság elvégzi a biohulladék-gazdálkodás értékelését, adott esetben javaslat benyújtása céljából.

IV. FEJEZET

Engedélyek és nyilvántartásba vétel

20. cikk

Engedélyek kiadása

(1) A tagállamok előírják a hulladékkezelést végezni kívánó létesítmények vagy vállalkozások számára az illetékes hatóság által kibocsátandó engedély beszerzését.

Ezek az engedélyek legalább a következőket tartalmazzák:

- a) a kezelhető hulladék típusai és mennyiségei;
- b) minden engedélyezett művelettípushoz az érintett telepre érvényes műszaki és egyéb követelmények;
- c) a meghozandó biztonsági és elővigyázatossági intézkedések;
- d) minden művelettípus esetében a használandó módszer;
- e) szükség esetén figyelemmel kíséresi és ellenőrzési műveletek;
- f) szükség esetén a bezárásra és az utógondozásra vonatkozó rendelkezések.

(2) Az engedélyek meghatározott időszakra adhatók ki és megújíthatóak.

(3) Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az alkalmazni kívánt kezelési módszer környezetvédelmi szempontból elfogadhatatlan, – különösen abban az esetben, ha a módszer nem áll összhangban a 10. cikkkel – akkor meg kell tagadja az engedély kibocsátását.

(4) Bármilyen energetikai hasznosítással járó hulladékégetésre vagy hulladék-együttégetésre vonatkozó engedély feltétele, hogy az energetikai hasznosításnak nagyfokú energiahatékonyság mellett kell megvalósulnia.

(5) Az e cikkben foglalt követelmények betartására is figyelemmel, bármely, a nemzeti vagy közösségi jogszabályok szerint megadott engedélyt lehetséges úgy kombinálni az (1) bekezdésben megkövetelt engedéllyel, hogy az egyetlen engedélyt képezzen, amennyiben az ilyen formátum révén elkerülhető az információ, illetve az üzemeltető vagy az illetékes hatóság munkájának felesleges ismétlése.

21. cikk

Az engedélyezési követelmények alóli mentességek

A tagállamok a 20. cikk (1) bekezdésében foglaltak alól mentességet adhatnak a létesítményeknek vagy a vállalkozásoknak az alábbi műveletek elvégzésére:

- a) nem veszélyes hulladékuk termelés helyén való ártalmatlanítása; vagy
- b) a hulladék hasznosítása.

22. cikk

A mentességek feltételei

(1) Ha egy tagállam a 21. cikk rendelkezései értelmében mentességet kíván engedélyezni, meg kell határoznia minden egyes tevékenységtípussal kapcsolatban a mentesség hatálya alá tartozó hulladék típusait és mennyiségeit meghatározó általános szabályokat és az alkalmazandó kezelési módszert.

E szabályokat annak biztosítása érdekében kell kidolgozni, hogy a hulladékkezelés a 10. cikkel összhangban valósuljon meg. A 21. cikk a) pontjában említett ártalmatlanítási műveletek esetében e szabályoknak figyelembe kell venniük a legjobb rendelkezésre álló technikákat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott általános szabályokon kívül a tagállamok meghatározzák a veszélyes hulladékra vonatkozó mentességgel kapcsolatos speciális feltételeket, beleértve a tevékenység típusát, valamint a hasznosítás különböző formáinak végzéséhez kapcsolódó bármilyen más szükséges követelményt és adott esetben a hulladék veszélyes összetevőinek koncentrációjára vonatkozó határértékeket valamint a kibocsátási határértékeket.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és (2) bekezdés értelmében meghatározott általános szabályokról.

23. cikk

Nyilvántartásba vétel

Amennyiben a következők nem tartoznak az engedélyezési kötelezettség hatálya alá, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvántartást vezessen az alábbiakról:

- a) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyek a hulladékgyűjtést vagy -szállítást hivatásszerűen végzik;
- b) kereskedők vagy közvetítők; és
- c) olyan létesítmények vagy vállalkozások, amelyekre a 21. cikk értelmében vonatkoznak az engedélyezési követelmény alóli mentességek.

24. cikk

Minimumszabályok

(1) Műszaki minimumszabályokat lehet elfogadni olyan kezelési tevékenységek vonatkozásában, amelyekhez a 20. cikk szerint engedély szükséges, ha bizonyítást nyer, hogy az ilyen

minimumszabályok az emberi egészség és a környezet védelme tekintetében előnyöket eredményeznének. Ezeket az intézkedéseket, amelyek az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, a 36. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottság eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az ilyen minimumszabályok csak azon hulladékkezelési tevékenységeket szabályozzák, amelyeket a 91/61/EK irányelv nem szabályoz vagy azok nem megfelelőek az irányelv általi szabályozás szempontjából.

(3) Az említett minimumszabályoknak:

- a) a hulladékkezelési tevékenység főbb környezetvédelmi hatásaira kell irányulniuk;
- b) biztosítaniuk kell, hogy a hulladékkezelés a 10. cikkel összhangban történjen;
- c) figyelembe kell venniük az elérhető legjobb technikákat; és
- d) adott esetben a kezelés és az eljárás minőségi követelményei tekintetében bizonyos elemeket kell tartalmazniuk.

(4) Minimumszabályokat kell elfogadni az olyan tevékenységek vonatkozásában, amelyekhez a 23. cikk a) és b) pontja szerint nyilvántartásba vétel szükséges, amennyiben bizonyítást nyer, hogy az említett minimumszabályok – beleértve a begyűjtők, szállítók, kereskedők, közvetítők műszaki minősítése tekintetében fontos elemeket – az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac megzavarásának elkerülése tekintetében előnyöket eredményeznének.

Ezen intézkedéseket – amelyek az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak – a 36. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. FEJEZET

Tervek és programok

25. cikk

Hulladékgazdálkodási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságaik az 1., 10., 11. és 14. cikknek megfelelően egy vagy több hulladékgazdálkodási tervet készítsenek.

Az említett tervnek önmagában vagy több tervnek együttesen az érintett tagállam földrajzi értelemben vett teljes területét le kell fedniük.

(2) A hulladékgazdálkodási tervek keretében elemzést kell készíteni az érintett földrajzi egység aktuális hulladékgazdálkodási helyzetéről, valamint meg kell határozni a hulladék újrahasználatára, újrafeldolgozására, hasznosítására és ártalmatlanítására való környezetbarát felkészülés javítása érdekében meghozandó intézkedéseket, és értékelést kell készíteni arról, hogy a terv miként fogja támogatni ezen irányelv célkitűzéseinek és rendelkezéseinek megvalósítását.

(3) A hulladékgazdálkodási tervek – adott esetben, valamint a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – legalább az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a területen keletkezett hulladék típusa, mennyisége és forrása, az ország területéről vagy oda várhatóan szállításra kerülő hulladék és a jövőbeni hulladékaromok alakulásának értékelése;
- b) a már létező hulladékgyűjtési rendszerek és a főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, beleértve a különös közösségi jogszabályok által a hulladékolajokra, a veszélyes hulladéokra vagy a hulladékaromokra vonatkozóan előírt különleges rendelkezések;
- c) az új gyűjtési rendszerekkel, a meglévő hulladékkezelési létesítmények bezárásával, a 14. cikkkel összhangban a kiegészítő hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos igény felmérése és szükség esetén a kapcsolódó beruházások;
- d) a telepek és kapacitások azonosításához szükséges elhelyezkedési kritériumok formájában elegendő információ a jövőbeli ártalmatlanító vagy főbb hasznosító létesítményekről;
- e) általános hulladékgazdálkodási politikák, beleértve a tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat és módszereket vagy a különleges gazdálkodási problémákat jelentő hulladékra vonatkozó politikákat.

(4) A hulladékgazdálkodási terv – a földrajzi szint és a terv hatálya alá tartozó terület lefedettségének figyelembevételével – az alábbiakat tartalmazhatja:

- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szervezési vonatkozások, beleértve a hulladékgazdálkodást végző köz- és magánszférabeli szereplők közötti feladatmegosztás leírását;
- b) a különböző, hulladékkal kapcsolatos problémák megoldásában a gazdasági és egyéb eszközök alkalmazása hasznosságának és megfelelőségének értékelése, tekintetbe véve, hogy fenn kell tartani a belső piac zökkenőmentes működését;
- c) figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás;
- d) a régóta megtelt hulladékartalmatlanító területek és az ezek rehabilitációjára vonatkozó intézkedések.

(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodási tervekkel kapcsolatban meghatározott követelményeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében említett, a hulladéklakókba kerülő, biológiailag lebontható hulladékmennyiség csökkentésének végrehajtására kidolgozott stratégiának.

26. cikk

Hulladékmegelőzési programok

(1) A tagállamok az 1. és 11. cikknek megfelelően legkésőbb ...-ig (*) hulladékmegelőzési programokat hoznak létre.

(*) Ezen irányelv hatálybalépését követő ötödik év!

Ezeket a programokat vagy be kell építeni a 25. cikkben meghatározott hulladékgazdálkodási tervekbe, vagy más környezetvédelmi politikai programokba, vagy adott esetben külön programokként kell működniük. Amennyiben az ilyen programot beépítik a hulladékgazdálkodási tervbe vagy más programokba, akkor a hulladékmegelőző intézkedéseket egyértelműen meg kell határozni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott programok hulladékmegelőzési célkitűzéseket állapítanak meg. A tagállamok ismeretik a megelőzésre irányuló meglévő intézkedéseket, és értékelik a IV. mellékletben foglalt intézkedések példáinak vagy az egyéb megfelelő intézkedéseknek a hasznosságát.

Az ilyen célkitűzések és intézkedések célja a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetése.

(3) A tagállamok meghatározzák a megfelelő konkrét minőségi és mennyiségi referenciaszinteket az elfogadott hulladékmegelőző intézkedésekhez az intézkedések által elért eredmények nyomon követése és értékelése érdekében, továbbá ugyan-ezen céllal a (4) bekezdésben szereplőktől eltérő konkrét minőségi és mennyiségi célkitűzéseket vagy mutatókat határozhatnak meg.

(4) A hulladékmegelőzési intézkedések mutatóit a 36. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

(5) A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy a tagállamoknak a programok előkészítésében segítséget nyújtson.

27. cikk

A tervek és a programok értékelése és felülvizsgálata

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hulladékgazdálkodási terveket és a hulladékmegelőzési programokat legalább hatévente értékeljék és adott esetben módosítsák.

28. cikk

A nyilvánosság részvétele

A tagállamok biztosítják, hogy a 2003/35/EK irányelvvel – vagy ha releváns, akkor a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ – összhangban az érdekelt feleknek és hatóságoknak, valamint a közvéleménynek lehetősége legyen a hulladékgazdálkodási tervek és a hulladékmegelőzési programok kidolgozásában részt venni, illetve a már elkészült programokhoz hozzáférni. A tagállamok a terveket és a programokat egy nyilvánosan hozzáférhető weboldalon közzéteszik.

⁽¹⁾ HLL 197., 2001.7.21., 30. o.

29. cikk

Együttműködés

A 25. és 26. cikknek megfelelő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok kidolgozása során a tagállamok adott esetben együttműködnek más érintett tagállamokkal és a Bizottsággal.

30. cikk

A Bizottságnak benyújtandó információk

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 25. és 26. cikkben említett, már elfogadott hulladékgazdálkodási tervekről és hulladékmegelőzési programokról és a tervek és a programok valamennyi lényegi módosításáról.

(2) A programok és tervek elfogadásáról és lényegi módosításairól szóló értesítés formátumát a 36. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

VI. FEJEZET

Ellenőrzések és nyilvántartások

31. cikk

Ellenőrzések

(1) A hulladékkezelési műveleteket végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a hulladékgyűjtést vagy hulladékszállítást hivatásszerűen végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, a közvetítőket és kereskedőket, és a veszélyes hulladékokat termelő létesítményeket vagy vállalkozásokat az illetékes hatóságok megfelelő időszakos ellenőrzésnek vetik alá.

(2) A gyűjtési és a szállítási műveletekre vonatkozó ellenőrzéseknek ki kell terjedniük a begyűjtött és elszállított hulladék eredetére, tulajdonságaira, mennyiségére és rendeltetési helyére.

(3) A tagállamok figyelembe vehetik a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) alapján történt nyilvántartásba vételt, különösen az ellenőrzések gyakorisága és intenzitása tekintetében.

32. cikk

Nyilvántartás vezetése

(1) A 20. cikk (1) bekezdésében említett létesítmények vagy vállalkozások, a veszélyes hulladékok termelői és a veszélyes hulladék foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőként és közvetítőként eljáró létesítmények és vállalkozások nyilvántartást vezetnek a hulladék mennyiségéről, tulajdonságairól, eredetéről, és ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és kezelési

módszeréről és ezeket az információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják.

(2) A veszélyes hulladékok esetében a nyilvántartást legalább három évig meg kell őrizni, kivéve a veszélyes hulladékot szállító létesítményeket vagy vállalkozásokat, amelyek esetében a nyilvántartást legalább 12 hónapig kell megőrizni.

Az illetékes hatóságoknak vagy a hulladék előző birtokosának kérésére a kezelési műveletek elvégzését igazoló okiratokat be kell mutatni.

(3) A tagállamok előírhatják a nem veszélyes hulladék termelői számára az (1) és a (2) bekezdéseknek való megfelelést.

33. cikk

Végrehajtás és büntetések

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását vagy illegális lerakását, illetve ellenőrizetlen kezelését.

(2) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó büntetésekre vonatkozó rendelkezéseket, és minden intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. A büntetéseknek hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

VII. FEJEZET

Záró rendelkezések

34. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) Minden három évben, a tagállamok ágazati jelentések formájában, elektronikus formában tájékoztatják a Bizottságot ezen irányelv végrehajtásáról. Ez a jelentés a hulladékolaj kezelésére és a hulladékmegelőzési programok végrehajtásában elért eredményekre vonatkozó információt is tartalmaz.

A jelentést a Bizottság által a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében említett eljárásnak megfelelően létrehozott kérdőív vagy vázlat alapján kell elkészíteni. A tagállamok a jelentést az általa felölelt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül nyújtják be a Bizottságnak.

(2) A Bizottság a kérdőívet vagy a vázlatot az ágazati jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal küldi meg a tagállamoknak.

(3) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban a tagállami ágazati jelentések kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

(4) A ...-ig (*) elkészítendő első jelentésben a Bizottság felülvizsgálja az irányelv végrehajtását és adott esetben felülvizsgálati javaslatot terjeszt elő. A Bizottság értékeli a már létező tagállami hulladékmegelőzési programokat, célkitűzéseket és mutatókat a 30. cikk szerint benyújtott információk alapján, és felülvizsgálja a közösségi szintű programok, célkitűzések és mutatók megállapításának lehetőségét.

35. cikk

A műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás és értelmezés

(1) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki a hasznosítás és az ártalmatlanítás 3. cikk 14. és 18. pontjában szereplő fogalom meghatározásainak értelmezésére.

A II. melléklet R 1 pontjában szereplő, a hulladékégető létesítményekre vonatkozó képlet alkalmazását szükség esetén pontosítani kell. A helyi éghajlati viszonyokat, mint például a hideg erősségét és a fűtési szükségletet is figyelembe lehet venni, amennyiben azok befolyásolják az elektromos áram, fűtés, hűtés vagy feldolgozási gőz formájában felhasználható vagy termelhető energia mennyiségét. A Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésének negyedik albekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni. Ezt az intézkedést, amely az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányul, a 36. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A mellékletek a műszaki és tudományos fejlődés figyelembevételével módosíthatók. Mivel ezen intézkedések az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat a 36. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

36. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság tevékenységét egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő 3 hónap.

(4) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

37. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ...-ig (**) megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivataltalossághoz hivatkozni kell annak 8. cikkére. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

38. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 75/439/EGK, a 91/689/EGK irányelv, és a 2006/12/EK irányelv ...-tól/-től (**) hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és az V. mellékletben található megfelelési táblázatnak megfelelően kell azokat értelmezni.

39. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

40. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Az ezen irányelv hatálybalépése után hat évvel.

(**) Ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap!

I. MELLÉKLET

Ártalmatlanítási műveletek

- D 1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (pl. hulladéklerakó stb.)
- D 2 Talajban történő kezelés (pl. folyadékok vagy iszapok talajban történő biológiai lebontása stb.)
- D 3 Mély-injektálás (pl. szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása stb.)
- D 4 Felszíni feltöltés (pl. folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó vagy ülepítő tavakban stb.)
- D 5 Lerakás műszaki védelemmel (pl. elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban stb.)
- D 6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket/óceánokat
- D 7 Bevezetés tengerekbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is
- D 8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek
- D 9 E mellékletben máshol nem meghatározott fizikai-kémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D 1 – D 12 műveletek valamelyikével kezelnek (pl. elpárologtatás, szárítás, kiégetés stb.)
- D 10 Hulladékégetés szárazföldön
- D 11 Hulladékégetés tengeren (*)
- D 12 Tartós tárolás (pl. tartályokban történő elhelyezés bányákban stb.)
- D 13 Keverés vagy elegyítés a D 1 – D 12 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében (**)
- D 14 Átcsomagolás a D 1 – D 13 műveletek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében
- D 15 Tárolás a D 1 – D 14 műveletek valamelyikének elvégzéséig (a képződés helyén a begyűjtésig történő átmeneti tárolás kivételével) (***)

(*) Ezt a műveletet európai uniós jogszabályok és nemzetközi megállapodások tiltják.

(**) Megfelelő D-kód hiányában ez magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás vagy az elkülönítés, amit a D 1 – D 12 műveleteket megelőzően végeznek el.

(***) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

II. MELLÉKLET

Hasznosítási műveletek

- R 1 Fűtőanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása (*)
- R 2 Oldószerek visszanyerése/regenerálása
- R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási folyamatokat is) (**)
- R 4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése, újrafeldolgozása
- R 5 Egyéb szervesanyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (***)
- R 6 Savak és lúgok regenerálása
- R 7 Szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése
- R 8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése
- R 9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata
- R 10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös
- R 11 Az R 1 – R 10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása
- R 12 Átalakítás az R 1 – R 11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (****)
- R 13 Tárolás a R 1 – R 12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén történő átmeneti tárolás és gyűjtés kivételével) (*****)

(*) Ebbe csak akkor tartoznak bele a települési szilárdhulladékot feldolgozó égetőművek, ha energiahatékonyságuk megegyezik vagy meghaladja:

- a 0,60-ot a működő és az alkalmazandó közösségi jogszabályokkal összhangban 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,
- a 0,65-öt a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében,

a következő képlet használatával:

$$\text{Energiahatékonyság} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év),

E_f : a rendszer éves energia inputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év),

E_w : a kezelt hulladék energiataralma éves szinten a hulladék alacsonyabb nettó fűtőértékével számítva (GJ/év),

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év),

0,97 a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiavesztesség-faktor.

A képlet a hulladékégetés esetében elérhető legjobb technikákról szóló referenciadokumentumban található információkon alapul.

(**) Ez magába foglalja az összetevőket vegyi anyagként felhasználó gázosítást és pirolízist.

(***) Ez magába foglalja a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást és a szervesanyagok újrafeldolgozását.

(****) Megfelelő R-kód hiányában ez magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előzetes műveleteket, beleértve az olyan előkezelést is, mint például a bontás, a válogatás, az aprítás, a tömörítés, a pelletek készítése, a szárítás, a zúzás, a kondicionálás, az átsomagolás, az elkülönítés, az elegyítés, vagy a keverés, amit az R 1 – R 11 műveleteket megelőzően végeznek el.

(*****) Az átmeneti tárolás a 3. cikk 10. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti.

III. MELLÉKLET

A hulladék veszélyességét eredményező tulajdonságok

- H 1 „Robbanásveszélyes”: olyan anyagok és készítmények, amelyek láng hatására robbanhatnak, vagy amelyek érzékenyebbek az ütésre vagy a súrlódásra, mint a dinitrobenzol.
- H 2 „Oxidáló”: olyan anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.
- H 3-A „Tűzveszélyes”:
- olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy
 - azon anyagok és készítmények, amelyek szobahőmérsékleten levegővel érintkezve felforrósodhatnak, majd öngyulladásra képesek, vagy
 - olyan szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással való rövid ideig tartó érintkezést követően könnyen meggyulladnak, és a gyújtóforrás eltávolítását követően is tovább égnek vagy bomlanak, vagy
 - gáz halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy
 - anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.
- H 3-B „Kevésbé tűzveszélyes”: olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.
- H 4 „Irritáló vagy izgató”: nem maró hatású anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel, szemmel vagy a nyálkahártyával való pillanatszerű, hosszan tartó vagy ismételt érintkezésük esetén gyulladást okoznak.
- H 5 „Ártalmas”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegzésük, lenyelésük vagy a bőrön át történő felszívódásuk esetén korlátozott egészségkárosodást okozhatnak.
- H 6 „Mérgező”: olyan anyagok és készítmények, (beleértve a rendkívül mérgező hulladékokat is), amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, vagy akár halált is okozhatnak.
- H 7 „Rákkeltő (karcinogén)”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.
- H 8 „Maró”: olyan anyagok és készítmények, amelyek az élő szövetet érintkezve azt elroncsolhatják.
- H 9 „Fertőző”: olyan életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok és készítmények, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.
- H 10 „Reprodukciót (szaporodást) károsító”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.
- H 11 „Mutagén”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.
- H 12 Olyan hulladék, amelyek vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejleszt.
- H 13 (*) „Érzékenységet okozó”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belégzés vagy bőrön át történő felszívódásuk esetén hiperérzékenységi reakciót képesek kiváltani úgy, hogy az anyagnak vagy készítménynek való ismételt expozíció esetén jellegzetes káros hatások lépnek fel.
- H 14 „Környezetre veszélyes (ökotoxikus)”: hulladékok, amelyek közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelentenek vagy jelenthetnek egy vagy több környezeti elemre.
- H 15 Hulladék, amelyek hajlamos arra, hogy belőle az ártalmatlanítást követően valamely formában – pl. kimosódás – a fent felsorolt tulajdonságok bármelyikével rendelkező anyag keletkezzék.

(*) Amennyiben a vizsgálati módszerek rendelkezésre állnak.

Megjegyzés

1. A „mérgező” (és „erősen mérgező”), „ártalmas”, „maró”, „irritáló vagy izgató”, „rákkeltő” „reprodukción (szaporodást) károsító”, „mutagén” és „környezetre veszélyes (ökotoxikus)” veszélyességi tulajdonságoknak a meghatározása a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ VI. melléklete szerinti kritériumok alapján történt.
2. Adott esetben a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK irányelv ⁽²⁾ II. és III. mellékletében felsorolt határértéket kell alkalmazni.

Vizsgálati módszerek

A 67/548/EGK irányelv V. mellékletében és más vonatkozó CEN-feljegyzésekben leírt vizsgálati módszereket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2006/102/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 241. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 200., 1999.7.30., 1. o. A legutóbb az 1907/2006/EK rendelettel (HL L 396., 2006.12.30., 1. o. Helyesbített változat: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.).

IV. MELLÉKLET

Példák a 26. cikkben említett hulladékmegelőző intézkedésekre

A hulladékkeletkezéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék keletkezését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékkeletkezés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékkeletkezés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az öko-tervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladékmegelőzési technikákkal kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.
6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladékmegelőzésre vonatkozó követelményeknek az ezen irányelv és a 96/61/EK irányelv értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.
7. Intézkedések a 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékkeletkezés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékmegelőzési vizsgálatok vagy tervek.
8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.
9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói/termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák saját hulladékmegelőzési terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék keletkezését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.
10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.
12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.
13. A megbízható ökocímkezés előmozdítása.
14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladékmegelőzéssel kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.
15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában környezetvédelmi és hulladékmegelőzési kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe a Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.
16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahasználatának és/vagy megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahasználati központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn lakott régiókban.

V. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés a) pont	3. cikk 1. pont
1. cikk (1) bekezdés b) pont	3. cikk 5. pont
1. cikk (1) bekezdés c) pont	3. cikk 6. pont
1. cikk (1) bekezdés d) pont	3. cikk 9. pont
1. cikk (1) bekezdés e) pont	3. cikk 18. pont
1. cikk (1) bekezdés f) pont	3. cikk 14. pont
1. cikk (1) bekezdés g) pont	3. cikk 10. pont
1. cikk (2) bekezdés	6. cikk
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (2) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés b) pont i. alpont	2. cikk (1) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont ii. alpont	2. cikk (2) bekezdés d) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iii. alpont	2. cikk (1) bekezdés f) pont, és (2) bekezdés c) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont iv. alpont	2. cikk (2) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés b) pont v. alpont	2. cikk (1) bekezdés e) pont
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés	11. cikk
4. cikk (1) bekezdés	10. cikk
4. cikk (2) bekezdés	33. cikk (1) bekezdés
5. cikk	14. cikk
6. cikk	–
7. cikk	25. cikk
8. cikk	13. cikk
9. cikk	20. cikk
10. cikk	20. cikk
11. cikk	21. és 22. cikk
12. cikk	23. cikk
13. cikk	31. cikk
14. cikk	32. cikk
15. cikk	12. cikk
16. cikk	34. cikk

2006/12/EK irányelv	Ezen irányelv
17. cikk	35. cikk
18. cikk (1) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés
–	36. cikk (2) bekezdés
18. cikk (2) bekezdés	36. cikk (4) bekezdés
18. cikk (3) bekezdés	36. cikk (3) bekezdés
19. cikk	37. cikk
20. cikk	–
21. cikk	39. cikk
22. cikk	40. cikk
I. melléklet	–
IIA. melléklet	I. melléklet
IIB. melléklet	II. melléklet
75/439/EGK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	3. cikk 17. pont
2. cikk	10. és 18. cikk
3. cikk (1) és (2) bekezdés	–
3. cikk (3) bekezdés	10. cikk
4. cikk	10. cikk
5. cikk (1) bekezdés	–
5. cikk (2) bekezdés	–
5. cikk (3) bekezdés	–
5. cikk (4) bekezdés	23. és 31. cikk
6. cikk	20. cikk
7. cikk a) pont	10. cikk
7. cikk b) pont	–
8. cikk (1) bekezdés	–
8. cikk (2) bekezdés a) pont	–
8. cikk (2) bekezdés b) pont	–
8. cikk (3) bekezdés	–
9. cikk	–
10. cikk (1) bekezdés	15. cikk
10. cikk (2) bekezdés	10. cikk
10. cikk (3) és (4) bekezdés	–
10. cikk (5) bekezdés	16., 18., 22., 31. és 32. cikk

75/439/EGK irányelv	Ezen irányelv
11. cikk	–
12. cikk	32. cikk
13. cikk (1) bekezdés	31. cikk
13. cikk (2) bekezdés	–
14. cikk	–
15. cikk	–
16. cikk	–
17. cikk	–
18. cikk	34. cikk
19. cikk	–
20. cikk	–
21. cikk	–
22. cikk	–
I. melléklet	–
91/689/EGK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	–
1. cikk (2) bekezdés	–
1. cikk (3) bekezdés	–
1. cikk (4) bekezdés	3. cikk (2) és (6) bekezdés
1. cikk (5) bekezdés	17. cikk
2. cikk (1) bekezdés	20. cikk
2. cikk (2)–(4) bekezdés	15. cikk
3. cikk	21., 22. és 23. cikk
4. cikk (1) bekezdés	31. cikk (1) bekezdés
4. cikk (2) és (3) bekezdés	32. cikk
5. cikk (1) bekezdés	16. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	31. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés	16. cikk (2) bekezdés
6. cikk	25. cikk
7. cikk	–
8. cikk	–
9. cikk	–
10. cikk	–

91/689/EGK irányelv	Ezen irányelv
11. cikk	–
12. cikk	–
I. és II. melléklet	–
III. melléklet	III. melléklet

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2005. december 26-án továbbította a Tanácsnak a hulladékokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatot ⁽¹⁾. A javaslat a Szerződés 175. cikkének (1) bekezdésén alapul.
2. Az Európai Parlament az első olvasatot követő véleményét 2007. február 13-án fogadta el.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. június 19-én, a Régiók Bizottsága pedig 2006. június 14-én nyilvánított véleményt ⁽²⁾.
3. A Tanács 2007. december 20-án a Szerződés 251. cikkének megfelelően elfogadta közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉSEK

Az irányelvtervezet célkitűzései a következők:

- a jelenlegi jogszabályok egyszerűsítése és korszerűsítése,
- a hulladék keletkezésének megakadályozására vonatkozó, célratoróbb és hatékonyabb politika végrehajtása,
- a hulladék újrafelhasználására és újrafeldolgozására való ösztönzés.

Az irányelvtervezet az alábbiakról rendelkezik:

- környezetvédelmi célkitűzés bevezetése,
- a hasznosítás és ártalmatlanítás fogalmának tisztázása,
- a veszélyes hulladék keverésére vonatkozó feltételek tisztázása,
- eljárás bevezetése kiválasztott hulladékkategóriák esetében annak megállapítására, hogy a hulladék mikortól nem tekintendő hulladéknak,
- számos hulladékkezelési műveletre műszaki minimumszabályok megállapítását célzó eljárás,
- hulladékok keletkezésének megelőzését célzó nemzeti programok kidolgozására vonatkozó új követelmény.

A javaslat a hulladékokról szóló keretirányelv (2006/12/EK) felülvizsgálatának formáját ölti. Integrálja a veszélyes hulladékokról szóló irányelvet (91/689/EGK) és a hulladékolajokról szóló irányelvben (75/439/EGK) szereplő, a gyűjtésre vonatkozó egyedi kötelezettséget; ezért ezen irányelvek hatályukat veszítik.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

Az Európai Parlament a 2007. február 13-i plenáris szavazáson 120 módosítást fogadott el (amelyeket később 104. módosítással vontak össze). A Tanács közös álláspontja ezek közül sokat tartalmaz teljes egészében, részben vagy elvben, hasonló szövegezéssel. Mindenekelőtt olyan módosításokat tartalmaz a Bizottság eredeti javaslatához képest, amelyek szigorítják a hulladékhierarchia alkalmazását, külön figyelmet fordítanak a biohulladék és a hulladékolajok kérdéseire, továbbá a hulladékmegelőzés és a hulladékhasznosítás ösztönzése érdekében előírják a kiterjesztett gyártói felelősség elvét. A hulladék meghatározásával és az eredetileg a *másodlagos termékek*nek szentelt előírásokkal kapcsolatban a javaslat olyan rendelkezéseket vezet be, amelyek meghatározzák egyrészt azokat az anyagokat és tárgyakat, amelyeket hulladék helyett *melléktermék*nek lehet tekinteni, ha megfelelnek konkrét feltételeknek és intézkedéseknek, másrészt pedig egyes olyan hulladékokat, amelyek sajátos feltételek szerint elérhetik a hulladékstátusz megszűnését, a termékekre és anyagokra alkalmazandó szabályok értelmében forgalomba hozható anyagokat vagy tárgyakat eredményezve.

⁽¹⁾ HL C 286. E, 2006.11.23., 1. o.

⁽²⁾ HL C 229., 2006.9.22., 1. o.

A közös álláspont magában foglal más, az Európai Parlament által elő nem irányozott változtatásokat is, amelyek figyelembe vesznek a tárgyalások során a tagállamok által kifejezett számos megfontolást.

A Bizottság elfogadta a Tanács által elfogadott közös álláspontot.

2. Az Európai Parlament módosításai

A Tanács:

a) teljesen, részben vagy elvben beillesztette a közös álláspontba az alábbi 55. módosítást:

Preambulumbekezdések:

A célkitűzésekre vonatkozó 1. és 4. módosítást részben átvette az (1) és a (6) preambulumbekzdés, nevezetesen a hulladékhierarchiával és a természeti erőforrások megőrzésére történő utalással kapcsolatban.

Az „újrafelhasználás” meghatározásának szükségességére vonatkozó 5. módosítás részben került felvétele ((13) és (16) preambulumbekzdés). A közös álláspont előírja továbbá az „újrafelhasználásra való előkészítés” meghatározását annak érdekében, hogy megkönnyítse a megelőző és a hasznosítási műveletek megkülönböztetését, vagyis a hulladéknak nem számító termékek vagy összetevők újrafelhasználása (az „újrafelhasználás” értelmében, a hulladékképződés megelőzésére) és a már hulladékká vált termékek vagy alkotóelemek újrafelhasználása („újrafelhasználásra történő előkészítés” értelmében, hasznosítási művelet) közötti különbségtételt.

A hasznosítás és az ártalmatlanítás egyértelmű meghatározásának szükségességére vonatkozó 6. módosítást részben átemeli a (17) preambulumbekzdés, amely a hasznosítási műveletek emberi egészségre gyakorolt jótékony hatására való utalással egészül ki.

A hulladék egyértelmű meghatározásának szükségességére vonatkozó 7. módosítást részben és tartalmában lefedi a közös álláspont (20) preambulumbekzdése, valamint 4. és 5. cikke.

A „szennyező fizet” elvre és a gyártói felelősségre vonatkozó 8. módosítást a közös álláspont (24) és a (25) preambulumbekzdése emeli be.

A hulladékolajokról szóló 13. javaslatot a (40) preambulumbekzdés és a 18. cikk ülteti át részben és szellemét tekintve. Míg a közös álláspont előírja a hulladékolajokról szóló 75/439/EGK irányelv visszavonását, a 18. cikk jelentős mértékben kidolgozásra került, és mindenekelőtt lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a regenerálást továbbra is nemzeti prioritásként kezeljék.

A Bizottságra átruházott hatáskörökre vonatkozó 168. módosítást részben tartalmazza a (42) és (43) preambulumbekzdés, jöllehet az új komitológiai eljárás alkalmazási területe szélesebb a közös álláspontban.

Cikkek:

A tárgymegjelölésre és a hulladékhierarchiára vonatkozó 101. és 14. módosítást nagyrészt tartalmazza az 1. és a 11. cikk, a (27) és (28) preambulumbekzdéssel együtt. A közös álláspont mindazonáltal némileg eltér ettől a módosítástól, amennyiben mindenekelőtt úgy véli, hogy a bizonyos hulladékok esetén a hierarchiától való eltérésre vonatkozó eljárások tekintetében a szubszidiaritást kell alkalmazni.

Az irányelv hatálya alóli kivételekre vonatkozó 15., 134., 102., 123. és 126. módosítást – a szennyeződésmentes talaj és más, a természetben előforduló, a kitermelés helyén építés céljára felhasznált anyagok, (hulladékkezelési műveletnek nem minősülő felhasználásra szánt) állati melléktermékek, (a felszíni vizekben áthelyezett) nem veszélyes üledékek, valamint további bizottsági javaslatokra történő utalás (2. cikk (4) bekezdés) tekintetében – részben tartalmazza a 2. cikk, a mezőgazdaságban használt szennyvíziszapra történő utalás beillesztése tekintetében azonban nem.

A „megelőzés” meghatározását beillesztő 19. módosítást a 3. cikk (11) bekezdése építi be; a hulladék-gazdálkodási műveletek során jelentkező veszélyek megelőzéséhez kapcsolódó lépések azonban önmagukban nem szerepelnek, mivel ez a meghatározás kizárólag az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott intézkedésekre vonatkozik.

Az „újrafelhasználás” meghatározásáról szóló 20. módosítás elviekben megtalálható a 3. cikk (12) bekezdésében, amennyiben ez a meghatározás jelenleg egyértelműen olyan nem hulladék termékekre vagy összetevőkre vonatkozik, amelyeket újra felhasználnak arra a célra, amelyre eredetileg szolgáltak.

Az „újrafeldolgozás” meghatározásáról szóló 21. módosítást tartalma szerint magába foglalja a 3. cikk (16) bekezdése.

A „hulladékolajok” meghatározásáról szóló 23. módosítás elviekben beépül a 3. cikk (3) bekezdésébe, amely valamennyi ipari hulladékolajra, és ásványi vagy szintetikus kenőolajra kiterjed.

A „kezelés” meghatározásáról szóló 24. javaslat a 3. cikk (13) bekezdésébe épül be, amelyet a hasznosítási és ártalmatlanítási műveletekről szóló I., illetve II. melléklettel együtt kell olvasni. E mellékletekbe magyarázó megjegyzések kerültek, hogy az átmeneti/előkészítő műveletekre vonatkozóan egyértelművé tegyék a helyzetet.

Az „ártalmatlanítás” meghatározásáról szóló 25. módosítást részben és tartalmában a 3. cikk (18) bekezdése tartalmazza. A javasolt meghatározás operatívabb, arra vonatkozó részével pedig, hogy az ártalmatlanítási műveletek kiemelt prioritásként kell, hogy kezeljék az emberi egészség és a környezet védelmét, a közös álláspont 10. cikke (az emberi egészség és a környezet védelme) és 11. cikke (hulladékhierarchia) foglalkozik.

A „kereskedő”, „közvetítő”, „biohulladék”, „elérhető legjobb technikák” és „regenerálás” fogalmának meghatározására javaslatot tevő 27., 28., 30., 31. és 34. módosítás a 3. cikk (7), (8), (4), (19), illetve (17) bekezdésébe került beillesztésre.

A melléktermékek és hulladékok közötti különbségre vonatkozó 107. és 121. módosítást részben és tartalmát tekintve tartalmazza a melléktermékekről szóló 4. cikk, amelyet a (20) preambulumbekzdés első francia bekezdésével együtt kell olvasni.

A termelői felelősségről szóló 35. módosítást részben és tartalmát tekintve a közös álláspont 7. cikke foglalja magába, jöllehet a közös állásfoglalás nem kötelezi a tagállamokat, és nem rendelkezik a végrehajtását nyomon követő eljárásról. A közös álláspont 34. cikke rendelkezik az általános jelentéstételi kötelezettségről és a Bizottság általi nyomon követésről.

A hulladékjegyzékről szóló 169. és 36. módosítást részben tartalmazza a 6. cikk, amely jelenleg a szóban forgó jegyzék kiigazításával kapcsolatban konkrét utalást tesz a 2000/532/EK bizottsági határozatra és az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra. A közös álláspont más szempontból nem követi a javaslatot; mindenekelőtt azt irányozza elő, hogy a jegyzék csak a veszélyes hulladékok meghatározása tekintetében kötelező.

A hasznosításra vonatkozó 38., 108., 157., 140., 141. módosítás részben beépítésre került. Nevezetesen: az (1) bekezdést az 8. cikk (1) bekezdése (utalás a célkitűzésekre és a hulladékhierarchiára), és a hasznosítás meghatározására vonatkozóan a 3. cikk (14) bekezdése foglalja magában; a (2) bekezdést bizonyos mértékben a műszaki minimumszabályokról szóló 24. cikk építi be, kikötve, hogy a Bizottság – többek között az elérhető legjobb technikák figyelembevételével – műszaki minimumszabályokat fogadhat el a kezelési tevékenységek (hasznosítás és ártalmatlanítás) vonatkozásában, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ez az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából előnyösebb lenne; a (2b) bekezdést részben, a gazdasági eszközök, beszerzési feltételek és a hitelesített újrafelhasználási és javító hálózatok tekintetében magában foglalja a 26. cikkben említett hulladék-megelőző intézkedésekre példákat tartalmazó IV. melléklet.

Ami a magas színvonalú újrahasznosításra vonatkozó (2d) bekezdést illeti, az 8. cikk (2) bekezdésébe bekerült egy utalás a szelektív gyűjtésre, míg a veszélyes hulladékok és a hulladékolajok elkülönített gyűjtésére vonatkozó, meglévő kötelezettség megmaradt a 15–18. cikkben. E módosítás más részei, nevezetesen az uniós újrafelhasználási és újrahasznosítási szintre vonatkozó célkitűzéseket meghatározó rész nem került átvételre, mivel ezeket az adatok tekintetében meglévő hiányosságok miatt irreálisnak és/vagy korainak ítélték.

Végezetül a hasznosítási műveletekről szóló II. melléklettel kapcsolatos módosítások nem kerültek beemelésre, mivel az OECD ⁽¹⁾ és a Bázeli Egyezmény ⁽²⁾ keretében az EU-ra háruló nemzetközi kötelezettségek miatt ezt a mellékletet (hasonlóan az I. melléklethez) nem lehet egyoldalúan módosítani.

Az ártalmatlanításról szóló 39. és 158. módosítás részben beépült a 9. cikkbe (utalás az 8. cikk (1) bekezdésére), az I. mellékletbe – ahova bekerült egy megjegyzés, amely tisztázza, hogy a D11 ártalmatlanítási műveletet tiltja az uniós szabályozás és a nemzetközi egyezmények –, továbbá a tengerbe vagy óceánba való bevezetést – beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést – érintő D7 ártalmatlanítási műveletre vonatkozó (19) preambulumbekzdésbe.

A 40. módosítást részben magába foglalja az emberi egészség és a környezet védelméről szóló 10. cikk (bevezető mondat).

A hulladékhasznosítással és -ártalmatlanítással, valamint a hulladéktátus megszűnésével kapcsolatos követelményekre vonatkozó 41. módosítást magában foglalja a (bizottságon keresztül a Bizottság által elfogadott) műszaki minimumszabályokról szóló 24. cikk, valamint részben és elviekben a 22. cikknek a mentesség (tagállamok által rögzített, a nem veszélyes hulladékokat célzó, a termelés helyén való hasznosítási és ártalmatlanítási műveletekre vonatkozó) feltételeiről szóló (1) bekezdése, és a hulladéktátus megszűnéséről szóló 5. cikk. A közös álláspont ugyanakkor nem tartalmazza a rendelkezésre álló legjobb hulladékkezelési technológia fogalmát, továbbá az alkalmazandó eljárás tekintetében (komitológia, önálló irányelvek elfogadása helyett) eltér a módosítástól.

A 43. módosítást tartalmában magába foglalja a 13. cikknek a felelősségről szóló (1) bekezdése, a 13. cikk (új) (2) bekezdése pedig pontosítja a hulladékgazdálkodásért való felelősség előzetes kezelési műveletek esetében történő megosztásának kérdését.

A 44. módosítást tartalmában beépíti a költségekről szóló 12. cikk.

A 45. módosítást részben magába foglalja a hulladéktátus megszűnéséről szóló 5. cikk, a (20) preambulumbekzdéssel (második francia bekezdés) együtt, amely felvázolja azon lehetséges hulladékkategóriákat, amelyek tekintetében kritériumokat kell meghatározni a hulladéktátus megszűnésére vonatkozóan. A közös álláspont, mint fentebb is – mindenekelőtt az ezen kritériumok kidolgozásánál alkalmazandó eljárás tekintetében – eltér a módosítástól.

A veszélyes hulladék hígtásáról és keveréséről, valamint a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékokról szóló 46., 131. és 47. módosítást részben és elviekben a 15. cikk (1) bekezdése, a 15. cikk (2) bekezdése, illetve a 17. cikk építi be.

A hulladékolajokra vonatkozó 56. módosítást tartalmában beépíti a 18. cikk, jöllehet a közös álláspont a 38. cikkben előírja, hogy az uniós szinten a regenerálásnak biztosított elsőbbség a 75/439/EGK irányelvel hatályát veszti.

A biohulladékról szóló új fejezet beillesztésére vonatkozó 112. és 138. módosítást részben és elvben beépíti a 19. cikk, a (32) preambulumbekzdéssel együtt. A kompoztra vonatkozó előírások és kritériumok kidolgozásáról ugyancsak rendelkezik a (20) preambulumbekzdésnek a hulladéktátus megszűnéséről szóló második francia bekezdése. A közös álláspont azonban eltér az előírt követelmények – például a szelektív gyűjtésre és a talajon való terítést megelőző kezelésre vonatkozó követelmények – természetének tekintetében.

Az engedélyekre vonatkozó 59. módosítást tartalmában magában foglalja a 20. cikk (5) bekezdése.

Az engedélyekhez kapcsolódó minimumszabályokra vonatkozó 60. módosítás részben és elviekben beépül a 24. cikkbe, jöllehet a közös álláspont az ezen szabályok kidolgozásánál alkalmazandó eljárás tekintetében eltér a módosítástól (komitológia, önálló irányelvek elfogadása helyett).

⁽¹⁾ A hulladékok hasznosítási célú, határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló C(92) 39 végleges OECD határozat felülvizsgálatáról szóló C(2001) 107 végleges OECD tanácsi határozat.

⁽²⁾ A veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának és ártalmatlanításának ellenőrzéséről szóló, 1989. március 22-i Bázeli Egyezmény.

A hulladékgyűjtést vagy -szállítást hivatásszerűen végző létesítményeket vagy vállalkozásokat érintő nyilvántartásbavételi követelményekre vonatkozó 62. és 64. módosítást részben magába foglalja a 22. cikk, valamint a (33) preambulumbekkezdés és a 24. cikk (2) bekezdése (a nyilvántartandó tevékenységekre vonatkozó minimumszabályok).

A hierarchiára, valamint a tervekkel és programokkal kapcsolatos irányelvekre történő utalásra vonatkozó 66. módosítást részben beemeli a 25. cikk (2) és a 26. cikk (5) bekezdése, míg a hulladékmozgások megakadályozásához szükséges intézkedésekre vonatkozó 67. és 151. módosítással a 14. cikk (1) bekezdésével együtt a (36) preambulumbekkezdés foglalkozik.

A hulladékkeletkezés megelőzését célzó programokra vonatkozó 69. módosítás részben és elviekben a 26. és 28. cikkbe épül be, jóllehet a közös álláspont nem támogatja céldátumoknak a módosításban foglalt módon történő megjelölését a hulladékkeletkezés stabilizálására és csökkentésére vonatkozóan.

A hulladékkeletkezés megelőzését célzó programok rendszeres értékelésére vonatkozó 71. módosítást részben magában foglalja a 27. cikk, jóllehet a közös álláspont hatévenkénti gyakoriságot jelöl meg (öt év helyett), és nem írja elő az Európai Környezetvédelmi Ügynökség bevonását ezen értékelésekbe.

A tagállami jelentésekre és a bizottsági felülvizsgálatokra vonatkozó 115. módosítást részben átveszi a 34. cikk.

A III. és IV. mellékletnek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítására vonatkozó 173. módosítást részben magában foglalja a 35. cikk, amely kijelöli, hogy erre a hozzáigazításra az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kerül sor. A közös álláspont szerint azonban ennek az eljárásnak kellene vonatkoznia az irányelv valamennyi mellékletére.

A nemteljesítés esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó 77. módosítással bőségesen foglalkozik a végrehajtásról és szankciókról szóló 33. cikk, a 37. cikknek az átültetésről szóló (2) bekezdésével együtt.

Az új ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó 78. módosítást a 36. cikk (2) bekezdése foglalja magába.

Mellékletek:

A bizonyos ártalmatlanítási műveletekre vonatkozó 81. és 82. módosítást elviekben tartalmazza a (19) preambulumbekkezdés (a tengerbe vagy óceánba való bevezetés vonatkozásában, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést) és az I. melléklet *-gal jelölt megjegyzése (a tengeren történő hulladékégetés vonatkozásában).

A 86. módosítást részben beépíti a II. melléklet ***-gal jelölt megjegyzése (szervetlen építőanyagok újrafeldolgozása).

A másodlagos termékként vagy anyagként hulladékok felhasználását megengedő alkalmazásokat felsoroló (új) IIa. mellékletre vonatkozó 89. módosítást korlátozott terjedelemben a (20) preambulumbekkezdés második francia bekezdése érinti, amely felsorolja azon lehetséges hulladékkategóriákat, amelyek tekintetében előírásokat és kritériumokat kell meghatározni arra vonatkozóan, hogy a hulladék mikortól nem tekinthető hulladéknak, továbbá a hulladékstátus megszűnéséről szóló 5. cikkel együtt, amely tisztázza a feltételeket és további, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kidolgozandó alkalmazható kritériumokat.

A veszélyes hulladékok tulajdonságaira vonatkozó 90. módosítás a IV. mellékletbe (H14 és H15), a 94. módosítás pedig az adott formában a IV. mellékletbe került beillesztésre.

b) 49 módosítást nem illesztett be a közös álláspontba.

A 2., 3., 153., 9., 10., 12., 103., 17., 127., 26., 29., 32., 37., 109., 48. és 170., 50., 171., 51. és 172., 52., 53., 54., 98. és 113., 58., 61., 161., 188., 65., 68., 70., 72., 79., 80., 83., 84., 85., 87., 88., 91., 93. módosítás tekintetében a Tanács a Bizottság által kifejtett álláspontot követte.

A Bizottság által részben vagy elviekben elfogadott, a közös álláspontba azonban be nem illesztett 11., 104., 33., 49., 63., 74., 92., 95., 96., 97. módosítással kapcsolatban a következő észrevételek tehetők:

A veszélyes hulladékokra vonatkozóan új (a bizottsági javaslat (19) preambulumbekzdése helyébe lépő) preambulumbekzdést bevezető 11. módosítás középpontjában mindenekelőtt a nem megfelelő gazdálkodás, az egyedi és célzott kezelési lehetőségek (beleértve a nyomonkövethetőséget) szükségessége, valamint a kezelők biztonsága és képzése áll. A Tanács – bár elviekben nem ellenzi – úgy döntött, nem illeszti be, mivel ez a cikkekhez kapcsolódó, a Bizottság és a Tanács által el nem fogadott, és így a közös álláspontba nem integrált 50., 51. és 172., 52., 53., 54., 58., 161., 188. módosítás előfeltételét képezi.

Az „elkülönített begyűjtés” meghatározásáról szóló 104. módosítás nem került átvételre, mivel az 8. cikk egy elkülönített begyűjtésre vonatkozó rendelkezést tartalmazó (2) bekezdése megfelelően leírja ezt a fogalmat.

A „megtisztítás” meghatározását tartalmazó 33. módosítás a hulladékká vált termékekre vagy termékösszetevőkre alkalmazandó „újrafelhasználásra való előkészítés” meghatározásával való ismétlődés elkerülése érdekében nem került beillesztésre.

A hulladékjegyzékre vonatkozó 49. módosítás nem került beillesztésre, mivel a Tanács előnyben részesítette a jegyzék összeállításához figyelembe veendő elemek tekintetében a *status quo* megőrzését, és jelenleg a 6. cikk – az Európai Parlament javaslatának megfelelően – egyértelműen úgy hivatkozik erre a jegyzékre, mint a 2000/532/EK bizottsági határozattal létrehozott jegyzékre.

A nyilvántartásba vétellel kapcsolatos bürokrácia minimálisra csökkentéséről szóló 63. módosítás nem került beillesztésre, mivel ez a pont a szubszidiaritás hatálya alá tartozik.

A 32. cikkben meghatározott nyilvántartási követelmények időtartamának kiterjesztését célzó, és e cikket a nem veszélyes hulladékokra közvetlenül alkalmazandóvá nyilvánító 74. módosítás nem került beillesztésre, mivel a Tanács úgy vélekedett, hogy az szükségtelenül növelné a bürokráciát, miközben a hulladékszállításról szóló rendelet nyilvántartási követelményeivel (1013/2006/EK rendelet 20. cikk) részben fedik egymást. Alternatívaként a közös álláspont – a 32. cikk (3) bekezdésében – előírja a tagállamok számára azt a lehetőséget, hogy ugyanezt a nyilvántartási előírást alkalmazzák a nem veszélyes hulladékok termelőire.

A strukturális és regionális alapok általi projektfinanszírozás kritériumainak pontosítását a nemzeti programok hulladékmegelőzési intézkedései (IV. melléklet) közé beillesztő 92. módosítást nem tekintették a direktíva alkalmazási körébe tartozónak, így nem került beillesztésre a közös álláspontba.

A IV. mellékletre vonatkozó, a hulladékmegelőzési intézkedésekhez bizonyos részleteket hozzáfűző 95., 96. és 97. módosítás nem került beillesztésre a közös álláspontba, mivel ez a melléklet a példák nem kizárólagos listája, és mert az irányelv egyértelművé teszi, hogy a tagállamok szükség esetén más intézkedéseket is beilleszthetnek nemzeti programjaikba (26. cikk (2) bekezdés).

3. A Tanács által bevezetett további újítások

A közös álláspontban bevezetett további főbb változtatások az alábbiakhoz kapcsolódnak:

- a hatály alóli kizárások a 2. cikkben, amely többek között tisztázza az (*in situ*) talajjal kapcsolatos helyzetet, beleértve a kitermeletlen szennyezett talajt és a talajhoz állandóan, szilárdan rögzített épületeket,
- a 3. cikk fogalm meghatározásai, amelyek kiegészültek különösen a „veszélyes hulladék” meghatározásával és egy új, az „újrafelhasználásra való előkészítésre” vonatkozó meghatározással az „újrafelhasználás” fogalmával kapcsolatos keveredés elkerülése érdekében, amely mind a (hulladéknak *nem* számító) termékekre vagy összetevőkre vonatkozó) megelőzési intézkedések, mind a hulladékhasznosítási műveletek esetében használatos. A kifejezés hulladékká vált termékeket hasznosító bizonyos műveletekre lesz alkalmazandó. Ez megkönnyíti a 11. cikkben előírt ötlépcsős hulladék-hierarchia alkalmazását, amennyiben lehetővé teszi a hierarchia első és második foka közti világos különbségtételt. A közös álláspont jelenleg első lépcsőként a „megelőzést” (a hulladékképzés elkerülésére), második lépcsőként az „újrafelhasználásra történő előkészítést” irányozza elő (amely a hulladékokra alkalmazandó, ahogy a következő lépcsők is),

- az ártalmatlanító létesítmények hálózatának a 14. cikkben előírt kiterjesztése – az önellátás és a közelség elvét alkalmazva – a vegyes települési hulladékok hasznosítására szolgáló létesítményekre. Továbbá a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendeletről való eltérés lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy bizonyos feltételek mellett korlátozzák a bejövő szállítást. Ezek a módosítások azért kerültek beillesztésre, hogy eloszlassanak számos, a települési szilárd hulladék feldolgozására szolgáló jó energiahatékonyságú égetőműveknek a Bizottság által javasolt és a Tanács által elfogadott módon (vö. a II. mellékletben az R1 műveletre vonatkozó képlettel) „hasznosítási műveletként” történő osztályozásával kapcsolatos aggodalmat. Ezzel kapcsolatban a 35. cikkbe beillesztésre került egy új, a hulladékégető létesítményekre vonatkozó képlet jövőbeli pontosításáról szóló (1) bekezdés is (a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás és értelmezés).

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

A Tanács megítélése szerint közös álláspontja – amellet, hogy messzemenően figyelembe veszi az Európai Parlament véleményét – kiegyensúlyozott és reális megoldást jelent számos, a tagállamok által a bizottsági javaslattal kapcsolatban kifejezett aggodalomra. A Tanács várakozással néz az irányelvről történő mielőbbi megállapodás érdekében az Európai Parlamenttel folytatandó konstruktív tárgyalás elébe.
